

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖

วันเสาร์ที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป

ณ ห้องประชุมพันเอกอาทร ชนเห็นชอบ ชั้น ๖ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร
และ ณ ห้องประชุมวารินชำราบ ชั้น ๓ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์พิเศษจอมจิน จันทรสกุล	นายกสภามหาวิทยาลัย
๒. ศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณนายแพทย์วราวุธ สุมาวงศ์	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย
๓. ศาสตราจารย์อมร จันทรสุมบูรณ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. ศาสตราจารย์เปี่ยมศักดิ์ เมนะเสวต	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ปภัสวดี วีรภักดี	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์อดุลย์ อภินันท์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวไล อธิวาสพงษ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. นางอรรพรรณ ชยางกูร	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. นายโอภาส เขียววิชัย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. อธิการบดี รองศาสตราจารย์นงนิตย์ ชีระวัฒนสุข	กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทโดยตำแหน่ง
๑๑. ประธานสภาอาจารย์ รองศาสตราจารย์สัมพันธ์ มุลสาร	กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทโดยตำแหน่ง
๑๒. คณบดีคณะเกษตรศาสตร์ รองศาสตราจารย์วัชรพงษ์ วัฒนกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้บริหาร
๑๓. คณบดีวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข รองศาสตราจารย์นายแพทย์ป่วน สุทธิพิณิจธรรม	กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้บริหาร
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เบญจภรณ์ เศรษฐบุปผา	กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทคณาจารย์ประจำ
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิทธิ์ กอบบุญ	กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทคณาจารย์ประจำ
๑๖. นายไท แสงเทียน	กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทคณาจารย์ประจำ
๑๗. นายรัฐติพล ภักดีวานิช	กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทคณาจารย์ประจำ

๑๘. รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ

กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

๑๙. นางอรอนงค์ งามชัด

ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ผู้ที่ไม่มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์ปิยะวัติ บุญ-หลง

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

๒. รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุนันทา พรหมบุญ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

๓. คณบดีคณะบริหารศาสตร์

กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้บริหาร

นายวิโรจน์ มโนพิโมกษ์

๔. ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทโดยตำแหน่ง

นายประวิทย์ อนันตวรศิลป์

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายโกเมท ทองภิญโญชัย

ที่ปรึกษาด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี

๒. รองศาสตราจารย์อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนพรรณ ธาณี

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อินทิรา ซาฮีร์

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม

๕. นางสาวสิรินทร์ทิพย์ บุญมี

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์

๖. นางฉวีวรรณ ชัยวัฒนา

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายคลังและทรัพย์สิน

๗. นางสาวสุรีย์ ธรรมิกบวร

คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

๘. นายสุพจน์ ชาลีพล

นิติกรปฏิบัติการ สำนักงานกฎหมายและนิติการ

๙. นายชาติชาย เมาลีชาติ

นิติกรปฏิบัติการ สำนักงานกฎหมายและนิติการ

เริ่มการประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

ศาสตราจารย์พิเศษจอมจิน จันทรสกุล นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประธาน
ที่ประชุมกล่าวเปิดการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมตามลำดับ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งเพื่อทราบ

๑.๑ ประธานแจ้งเพื่อทราบ

๑.๑.๑ การลาประชุมของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ด้วยคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้ลา

ประชุม จำนวน ๔ ท่าน ดังนี้

๑. ศาสตราจารย์ปิยะวัติ บุญ-หลง

๒. รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุนันทา พรหมบุญ

๓. นายวิโรจน์ มโนพิโมกษ์

/๔. นายประวิทย์...

๔. นายประวิทย์ อนันตวรศิลป์

มติที่ประชุม รับทราบ

๑.๑.๒ การอนุญาตให้ที่ปรึกษาด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัยเข้าร่วมประชุม

ประธานแจ้งที่ประชุม เนื่องจากการประชุมสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีในครั้งนี้ มีระเบียบวาระการประชุมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอยู่หลายวาระ ดังนั้น จึงอนุญาตให้ที่ปรึกษากฎหมายของสภามหาวิทยาลัยเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้

มติที่ประชุม รับทราบ

๑.๒ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

๑.๒.๑ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง

ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖ ถึงฉบับที่ ๑๐) และรายงานผลการดำเนินงาน

ของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนพรรณ ธาณี รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

นำเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ ตามที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ประจำ (ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย) ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และถือปฏิบัติตามประกาศ ก.พ.อ. ที่ได้ออกประกาศปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์การพิจารณาหรือข้อกำหนดต่างๆ ตามประกาศ ก.พ.อ.ฯ ซึ่งในการดำเนินการ สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ดำเนินการพิจารณาแล้วรายงานผลต่อสภามหาวิทยาลัย ตามข้อกำหนดที่สภามหาวิทยาลัยได้ออกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วย การข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมอบอำนาจให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ออกประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ฉบับลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ และฉบับลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

ต่อมาช่วงปลายปี ๒๕๕๕ และต้นปี ๒๕๕๖ ก.พ.อ. ได้ออกประกาศแก้ไขเพิ่มเติมฯ เพื่อปรับ

หลักเกณฑ์การเสนอผลงานทางวิชาการ เกณฑ์คุณภาพของผลงานทางวิชาการ ผ่านขั้นกรณีขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์หากผลการประเมินอยู่หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดเป็นเอกฉันท์ อาจไม่ต้องมีการประชุมก็ได้ ปรับฟอร์มแบบเสนอขอ ก.พ.อ.๐๓ และเพิ่มประเภทผลงานทางวิชาการ คือ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อให้ดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย กองการเจ้าหน้าที่ในฐานะผู้ปฏิบัติงานเป็นเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ จึงได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๖) - (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๕ และ (ฉบับที่ ๙) - (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อคณะกรรมการ

/บริหารงาน...

บริหารงานบุคคล คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการในเบื้องต้น มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะทำงานตลอดจนเพื่อรับทราบความเห็นและข้อเสนอจากคณาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ ภายใต้เกณฑ์มาตรฐานที่ ก.พ.อ. กำหนด และเพื่อเป็นการส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น

กองการเจ้าหน้าที่ จึงขอเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบในเบื้องต้น โดยสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๖) - (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๕ และ (ฉบับที่ ๙) - (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ และรายงานผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม ๔.๑

มติที่ประชุม รับทราบ และมอบผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนพรรณ ธาณี เร่งรัดการปรับคู่มือหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เพื่อประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

๑.๒.๒ รายงานผลการตรวจสอบบัญชีและการเงิน คณะพยาบาลศาสตร์

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรีย์ ธรรมิกบวร คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ นำเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ ตามที่ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารและการดำเนินงานของส่วนงานภายในที่มีสถานะเทียบเท่าคณะ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้วางระบบการบัญชีและการตรวจสอบบัญชีสำหรับหน่วยงานภายในที่มีสถานะเทียบเท่าคณะ ตามความในข้อที่ ๒๙ ให้คณบดีเสนออธิการบดีแต่งตั้งผู้สอบบัญชีภายนอกเป็นผู้สอบบัญชีของคณะทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของคณะทุกรอบปีบัญชี และข้อ ๓๐ ให้ผู้สอบบัญชีของคณะทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอคณะ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันสิ้นบัญชี และอ้างตามคำสั่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่ ๕๖๗/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งผู้สอบบัญชีคณะพยาบาลศาสตร์ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่งตั้งให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์ เป็นผู้สอบบัญชีคณะพยาบาลศาสตร์

การดำเนินการสอบบัญชีคณะพยาบาลศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ ได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วและได้รายงานในการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และที่ประชุมมีมติให้ดำเนินการเสนอสภามหาวิทยาลัยต่อไป จึงเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรดทราบ

มติที่ประชุม รับทราบ โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ให้คณะพยาบาลศาสตร์จัดทำแผนการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ตามข้อเสนอแนะของผู้สอบบัญชี พร้อมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบ และรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบภายใน ๖๐ วัน

๒. มอบมหาวิทยาลัยติดตามกำกับให้คณะในกำกับทุกคณะ รายงานผลการตรวจสอบบัญชีและการเงิน ภายในระยะเวลา ๙๐ วันหลังสิ้นปีงบประมาณ

๑.๒.๓ คำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น

นายสุพจน์ ชาลีพล นิติกรปฏิบัติการ สำนักงานกฎหมายและนิติการ นำเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ ดังนี้

สรุปเรื่องเดิม

(๑) เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ออกคำสั่งลงโทษ นางสาวธาดา สุทธิธรรม ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในขณะนั้นดำรงตำแหน่ง อาจารย์ คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ โดยการไล่ออกจากราชการฐานกระทำที่เข้าข่ายทุจริตประพฤตินิชอบใช้อำนาจหน้าที่ราชการในตำแหน่งคณบดีโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ ถือว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการรวมทั้งได้มีการกล่าวอ้างและนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกิจการของมหาวิทยาลัยผ่านสื่อสารมวลชนและระบบคอมพิวเตอร์ทั้งทางวาจาหรือเป็นหนังสือในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียงความน่าเชื่อถือ ของมหาวิทยาลัยที่สาธารณชนให้ความไว้วางใจอย่างร้ายแรง จึงถือว่าเป็นการกระทำที่จิตใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผนของทางราชการ และขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามความในมาตรา ๓๙ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่และวรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และนางสาวธาดา สุทธิธรรม ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการต่อประธานกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.)

(๒) สภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๔ (ลับ) เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติรับทราบคำสั่งลงโทษทางวินัย นางสาวธาดา สุทธิธรรม ตามที่นายสหรัฐ โนทะยะ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกฎหมายและนิติการ ได้นำเสนอต่อที่ประชุม

(๓) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ(ลับ) ด่วนที่สุดที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/-๑๓๖๖๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สรุปความว่า คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ (อ.ก.พ.อ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงทั้งหมดแล้ว เห็นว่า **อุทธรณ์ฟังขึ้น** มีมติเป็นเอกฉันท์ให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเพิกถอนคำสั่งไล่ออกนางสาวธาดา สุทธิธรรม ออกจากราชการ และสั่งให้นางสาวธาดา สุทธิธรรม กลับเข้ารับราชการ

(๔) สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ได้พิจารณาผลการพิจารณาอุทธรณ์ ตามหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๖)/-๑๓๖๖๓ และความเห็นของฝ่ายกฎหมายอย่างรอบคอบแล้ว มีมติเห็นชอบให้มหาวิทยาลัยยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อให้ศาลปกครองตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ ของ ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ.

(๕) ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ นางสาวธาดา สุทธิธรรมได้ยื่นฟ้องมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และอธิการบดีต่อศาลปกครองขอนแก่นให้ปฏิบัติตามหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๖)/๑๓๖๖๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕

คำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่นและความเห็นของสำนักกฎหมายและนิติการ

เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ ศาลปกครองขอนแก่น ได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๘/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๕๔๘/๒๕๕๖ และสั่งให้ “ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (อธิการบดี) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ (อ.ก.พ.อ.) ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/๑๓๖๖๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ กับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (มหาวิทยาลัย) ใช้เงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเป็นเงิน ๒๐๐ บาทแก่ผู้ฟ้องคดี”

ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ได้รายงานการเข้ารับฟังการอ่านคำพิพากษา และอธิการบดีได้สั่งการว่า (๑) มอบหมายนายสุพจน์ ชาลีพล วิเคราะห์คำพิพากษา เปรียบเทียบกับคำให้การคำแถลงของมหาวิทยาลัย และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาขึ้นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด (๒) ขอให้สรุปความเห็นเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๒

สำนักงานกฎหมายและนิติการได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า

คำวินิจฉัยและคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่น ในคดีนี้มีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายหลายประการ โดยเฉพาะในประเด็นที่ศาลฯ วินิจฉัยความชอบของ “รูปแบบ” ของนิติกรรมหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. นั้น สามารถเห็นได้โดยประจักษ์ชัดแจ้งว่า ศาลฯ วินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายไม่ตรงกับความเป็นจริงตามที่มหาวิทยาลัยได้ให้การไว้ ทั้งที่ประเด็นดังกล่าวเป็นสาระสำคัญของข้อต่อสู้และเป็นเรื่องที่ศาลฯ สามารถพิสูจน์ตรวจสอบได้โดยง่ายตาย นอกจากนี่ยังปรากฏด้วยว่า ศาลปกครองขอนแก่นมิได้นำหรือกล่าวถึงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เป็นสาระสำคัญในข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยคดีนี้ให้ครบถ้วนถูกต้อง สำนักงานกฎหมายฯ จึงเห็นสมควรให้มหาวิทยาลัยอุทธรณ์โต้แย้งคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่นในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ ตามที่ศาลปกครองขอนแก่นได้วินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ.อ. ในการพิจารณาอุทธรณ์และวินิจฉัยอุทธรณ์ (หน้าที่ ๖ บรรทัดที่ ๒ จากท้าย ถึงหน้าที่ ๗ บรรทัดที่ ๗) ว่า “ก.พ.อ. มีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีได้ ตามมาตรา ๔ มาตรา ๑๔ (๓) และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยในการพิจารณาอุทธรณ์นั้น ก.พ.อ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำการแทน ซึ่งอำนาจในการทำการแทนย่อมหมายถึงอำนาจในการดำเนินการแทนทั้งหลายทั้งปวงดังที่ ก.พ.อ. มีอำนาจกระทำการ ซึ่งรวมถึงอำนาจในการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ด้วยทั้งนี้ตามมาตรา ๑๖ ประกอบมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาการอุทธรณ์ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๔” นั้น

สำนักงานกฎหมายฯ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๔ (๓) และมาตรา ๖๒ วรรคแรก และ ข้อบังคับ ก.พ.อ.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๓ วรรคแรก ได้กำหนดให้การ “วินิจฉัยอุทธรณ์” คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง (ปลดออก/ไล่ออก) ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.อ. โดยเฉพาะ และตาม

/มาตรา ๑๖...

มาตรา ๑๖ ของพระราชบัญญัติฯ และข้อ ๔ ของข้อบังคับฯ เดียวกัน ได้เปิดโอกาสให้ ก.พ.อ. มีอำนาจที่จะมอบหมายให้ อ.ก.พ.อ. ซึ่งเป็นคณะอนุกรรมการ ทำการพิจารณาอุทธรณ์แทนได้

แต่อำนาจในการ “วินิจฉัยอุทธรณ์” นั้นข้อความในข้อ ๑๗ และข้อ ๑๙ ของข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.อ. เท่านั้น ซึ่งหมายความว่า ก.พ.อ. จะต้องใช้อำนาจเฉพาะดังกล่าวด้วยตนเอง โดยไม่อาจมอบหมายให้ อ.ก.พ.อ. เป็นผู้ทำการ “วินิจฉัยอุทธรณ์” แทน ดังนั้น เมื่อการพิจารณาอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. แล้วเสร็จ อ.ก.พ.อ. จะต้องรายงานผลการพิจารณาต่อ ก.พ.อ. เพื่อให้ ก.พ.อ. เป็นผู้ทำหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป “คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ.” จึงจะเป็นคำวินิจฉัยที่มีผลผูกพันต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามกฎหมายได้

ดังนั้น การที่ศาลปกครองขอนแก่นตีความข้อกฎหมายว่า อ.ก.พ.อ. มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์แทน ก.พ.อ. ได้ จึงเป็นการตีความเกินอำนาจที่ อ.ก.พ.อ. ได้รับตามกฎหมายโดยที่ศาลไม่ได้อธิบายและให้ “เหตุผล” ที่มีน้ำหนักเพียงพอว่าเพราะเหตุใดศาลจึงตีความเช่นนั้นและการที่อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์แทน ก.พ.อ. จึงถือว่าเป็นการกระทำเกินขอบอำนาจหน้าที่ที่อ.ก.พ.อ. ได้รับตามกฎหมาย

ประเด็นที่ ๒ ตามที่ศาลปกครองขอนแก่นได้วินิจฉัยว่า (หน้าที่ ๗ บรรทัดที่ ๑๐-๑๔) “แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทางไปรษณีย์...ซึ่งเกินกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดซึ่ง อ.ก.พ.อ. ขอบที่จะปฏิเสธไม่รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้แต่การที่ อ.ก.พ.อ. รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ ถือได้ว่า อ.ก.พ.อ. สละประโยชน์แห่งเงื่อนเวลาดังกล่าวแล้ว ซึ่งเป็นอำนาจที่ อ.ก.พ.อ. สามารถกระทำได้” นั้น

สำนักงานกฎหมายฯ เห็นว่า ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบ ข้อ ๓ และข้อ ๗ ของข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดให้ผู้ถูกส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง โดยให้ยื่นที่ (๑) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ (๒) ยื่นที่สำนักงานอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการ หรือ (๓) ส่งทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หลักเกณฑ์การยื่นอุทธรณ์ดังกล่าว เป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติรองรับเกี่ยวกับสิทธิของผู้อุทธรณ์และอำนาจการวินิจฉัยอุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้เป็นสาระสำคัญและกรณีเฉพาะ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองมีวัตถุประสงค์เพื่อมิให้การโต้แย้งนั้นสามารถกระทำได้โดยไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองจึงเป็นระยะเวลาที่มีผลบังคับทั้งต่อคู่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์และต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์กล่าวคือ กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์แล้วคู่กรณีย่อมเสียสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาอุทธรณ์ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ย่อมไม่มีอำนาจที่จะรับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แต่อย่างใด

ดังนั้น การที่ศาลปกครองขอนแก่นวินิจฉัยว่า อ.ก.พ.อ. สามารถรับเรื่องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ยื่นเกินกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดได้ โดยให้เหตุผลว่า “...ถือได้ว่า อ.ก.พ.อ. สละประโยชน์แห่งเงื่อนเวลาดังกล่าวแล้วซึ่งเป็นอำนาจที่ อ.ก.พ.อ. สามารถกระทำได้...” นั้น คำวินิจฉัยดังกล่าวจึงไม่ถูกต้อง ด้วยเหตุและผล

เพราะระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าวเป็นระยะเวลาที่มีผลบังคับตั้งต่อคู่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ (ผู้ฟ้องคดี) และต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ (อ.ก.พ.อ.) กล่าวคือ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ต่อ (อ.ก.พ.อ.) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ (เกิน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับทราบคำสั่งปลดออก) แล้ว (ตามที่ศาลปกครองขอนแก่นได้วินิจฉัยในประเด็นนี้แล้ว) ผู้ฟ้องคดีย่อมเสียสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาอุทธรณ์และในขณะเดียวกัน (อ.ก.พ.อ.) ย่อมไม่มีอำนาจที่จะรับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แต่อย่างใดเนื่องจากไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ประกอบกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งเวลาเกี่ยวกับการอุทธรณ์มิใช่ข้อตกลงหรือสัญญาาระหว่างคู่กรณีสองฝ่ายที่ผู้อุทธรณ์ก็ดี (ผู้ฟ้องคดี) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้วินิจฉัยอุทธรณ์ก็ดี (อ.ก.พ.อ.) จะใช้ดุลยพินิจตามอำเภอใจที่จะ “สละประโยชน์แห่งเงื่อนไข” (ในคดีนี้คือ เงื่อนไขในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี) รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ยื่นเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้มิได้ ดังนั้น อ.ก.พ.อ. จึงไม่มีอำนาจที่จะรับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ยื่นเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้พิจารณาได้และการกระทำดังกล่าวของ (อ.ก.พ.อ.) เป็นการใช้อัตยพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามอำเภอใจ ทั้งนี้ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๓ และข้อ ๗ ของข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ฉะนั้น คำวินิจฉัยของศาลปกครองขอนแก่นในประเด็นนี้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นที่ ๓ ศาลปกครองได้วินิจฉัยในประเด็นกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ของอ.ก.พ.อ. (หน้าที่ ๗ บรรทัดที่ ๑๕-๒๑) ว่า “อีกทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในระหว่างการสอบสวน ก.พ.อ. ได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/๓๑๘๔... ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดส่งเอกสารและพยานหลักฐานมายัง ก.พ.อ. รวมทั้งมีหนังสือที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/๑๐๖๕๔... ขอเชิญผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าร่วมแถลงการณ์ด้วยวาจา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อ.ก.พ.อ. ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติกฎหมายโดยรับฟังพยานหลักฐานของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายตามข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๕” นั้น

สำนักงานกฎหมายฯ เห็นว่าข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า อ.ก.พ.อ. มิได้ให้โอกาสผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็น “คู่กรณี” ได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนไม่ว่าจะโดยหนังสือหรือโดยวาจา กล่าวคือ

(๑) อ.ก.พ.อ. ไม่ได้ส่ง “หนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี” ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ดังนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีโอกาสทราบได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ในประเด็นใดบ้าง และได้แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าคำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร

(๒) อ.ก.พ.อ. ไม่ได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการโต้แย้งหรือคัดค้านคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แม้ว่า อ.ก.พ.อ. จะแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ฟ้องคดีและแถลงแก้ด้วยวาจาในการประชุม อ.ก.พ.อ. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แต่ในหนังสือดังกล่าวก็มิได้ระบุประเด็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบเป็นการล่วงหน้า เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จัดเตรียมข้อเท็จจริง พยานหลักฐานและข้อโต้แย้งมาหักล้างคำแถลงการณ์ของผู้ฟ้องคดี และในการเข้ารับฟังคำแถลงการณ์ อ.ก.พ.อ. ก็เพียงแต่ซักถามผู้แทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในเรื่องทั่วไปซึ่งใช้เวลาไม่ถึงสิบนาที (ทั้งที่เป็นกรณีที่ที่มีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจำนวนมาก) มิได้เป็นการให้แถลงแก้แต่อย่างใดเห็นว่า การที่ อ.ก.พ.อ. ให้ผู้แทนของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เข้าฟังคำ

แถลงการณ์ของผู้ฟ้องคดีและตอบข้อซักถามเพียงไม่ถึงสิบนาที เป็นเพียงการทำให้รูปแบบของกระบวนการพิจารณาครบถ้วนสมจริงตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้นหาได้เป็นการ“รับฟังพยานหลักฐานของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย” ตามที่ศาลาวินิจฉัยแต่อย่างใดไม่

จึงเห็นว่ากระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่ถูกต้องชอบธรรมเนื่องจากมิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ที่มีมาตรฐานวิธีพิจารณาทางปกครองไม่ต่ำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๒๙ และ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ประเด็นที่ ๔ ศาลปกครองขอนแก่นได้วินิจฉัยในประเด็นรูปแบบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ (หน้าที่ ๗ บรรทัดที่ ๒๓ - ๒๘) ว่า “แม้ข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวมิได้กำหนดรูปแบบของคำวินิจฉัยไว้ แต่เมื่อพิจารณาคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ที่ปรากฏตามหนังสือที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/-๑๓๖๖๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ โดยละเอียดแล้ว เห็นว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวได้แสดงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอันเป็นสาระสำคัญแห่งคำวินิจฉัยครบถ้วนเพียงพอที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะสามารถเข้าใจได้ดีและเป็นคำวินิจฉัยที่มีลายมือชื่อของคณะกรรมการที่วินิจฉัยในเรื่องนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวจึงเป็นคำวินิจฉัยที่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ตามข้อบังคับ ก.พ.อ.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๗(๓) และ ข้อ ๑๘” นั้น

สำนักงานกฎหมายฯ เห็นว่า มีกฎหมายถึงสองฉบับ ที่ได้กำหนดรูปแบบของคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. (ซึ่งมีฐานะเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท) ไว้นั้นคือ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองพ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๘๔ กำหนดว่า “คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น” และข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ (ที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗) ข้อ ๑๘ กำหนดว่า “คำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ตามข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๗ ต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น” และข้อ ๑๙ กำหนดว่าเมื่อ ก.พ.อ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามข้อ ๑๗ แล้วและมีมติเป็นประการใด ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาแจ้ง “คำวินิจฉัย” นั้น

ฉะนั้น ที่ศาลปกครองขอนแก่นวินิจฉัยว่า “แม้ข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวมิได้กำหนดรูปแบบของคำวินิจฉัยไว้...” จึงเป็นการวินิจฉัยประเด็นข้อกฎหมายที่ผิดพลาดโดยประจักษ์ชัดแจ้ง

ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หนังสือที่ ศธ ๐๕๐๙.๖ (๒.๘)/๑๓๖๖๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ เรื่อง “แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์” ที่ศาลปกครองขอนแก่นเห็นว่า เป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. นั้น แท้จริงแล้ว มีรูปแบบเป็นเพียงหนังสือราชการภายนอก จำนวน ๓ หน้า ลงลายมือชื่อโดย นายอภิชาติ จีระวุฒิ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกรรมการและเลขานุการของ ก.พ.อ. เท่านั้นโดยไม่ปรากฏว่ามีการแจ้งเอกสารอื่นใดที่เชื่อได้ว่าเป็น“คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. ที่มีการลงลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยในเรื่องนั้น”ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ตามความในมาตรา ๘๔

แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับความในข้อ ๑๙ ของข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙

ดังนั้น ที่ศาลปกครองขอนแก่นวินิจฉัยว่า “เป็นคำวินิจฉัยที่มีลายมือชื่อของคณะกรรมการที่วินิจฉัยในเรื่องนั้น” ทั้งที่ศาลสามารถตรวจสอบข้อกฎหมายและพิสูจน์เรื่องการลงชื่อของคณะกรรมการได้ง่ายดายเพียงการตรวจดูเอกสารด้วยสายตาเท่านั้น จึงเป็นการวินิจฉัยประเด็นแห่งคดีที่เป็นสาระสำคัญผิดพลาดไปจากความจริงโดยสิ้นเชิงและการที่ ก.พ.อ. มิได้จัดทำคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตาม “แบบ” ที่กฎหมายกำหนดถือได้ว่าเป็นข้อบกพร่องอย่างชัดแจ้งและร้ายแรง จึงมีผลทำให้ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/๑๓๖๖๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน จึงไม่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ในทางกฎหมายขึ้นระหว่างบุคคลในอันจะก่อ เปลี่ยนแปลง หรือมีผลกระทบต่อสภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่มีผลผูกพันตามกฎหมาย

ประเด็นที่ ๕ ศาลปกครองขอนแก่นได้วินิจฉัยว่า เมื่อ ก.พ.อ. มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/๑๓๖๖๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานที่อยู่ในความควบคุมดูแลของ ก.พ.อ. ย่อมไม่อาจโต้แย้งหรือปฏิเสธที่จะไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ทั้งนี้ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ (หน้า ๘ บรรทัดที่ ๗ - ๑๒) นั้น

สำนักงานกฎหมายฯ เห็นว่าข้อเท็จจริงปรากฏว่า เลขธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้นำเอา “มติของ อ.ก.พ.อ.” ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มาทำการแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/๑๓๖๖๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นหนังสือราชการภายนอก จำนวน ๓ หน้า และลงลายมือชื่อโดยเลขธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในฐานะกรรมการและเลขานุการของ ก.พ.อ. โดยที่ไม่ปรากฏว่ามี “คำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของ อ.ก.พ.อ. ซึ่งเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท มีการลงลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยในเรื่องนั้น” แต่อย่างไรก็ตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับข้อ ๑๘ แห่งข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงเห็นว่าเลขธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาไม่ได้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ถูกต้องตาม “แบบ” ที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบแต่อย่างใด

ประเด็นที่ ๖ ศาลปกครองขอนแก่นได้วินิจฉัย (หน้า ๙ บรรทัดที่ ๔ - ๑๔) ว่า “การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ที่ให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกจากราชการ จึงเป็นการกระทำโดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ และถือว่าเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” นั้น

สำนักงานกฎหมายฯ เห็นว่าด้วยเหตุผลที่กล่าวมาในประเด็นที่ ๑ - ๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของอ.ก.พ.อ. ที่ศธ ๐๕๐๙.๖(๒.๘)/๑๓๖๖๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ เนื่องจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ใช้สิทธิตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางเพื่อให้มีการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าวก่อนที่

/จะนำมาปฏิบัติ...

จะนำมาปฏิบัติตามนัยมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ฉะนั้น การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ว่าเป็นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามหลักกฎหมายปกครองกลางโดยมีเจตนาเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการและป้องกันมิให้เกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้เป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และไม่มีหน้าที่ที่จำต้องชดใช้ค่าเสียหายให้กับผู้ฟ้องคดี

ประเด็นที่ ๗ ศาลปกครองขอนแก่นได้วินิจฉัยว่า (หน้า ๙) ว่า “ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าเดินทางติดตามการออกคำสั่งและการเดินทางมาศาล นั้น เห็นว่า ค่าใช้จ่ายเป็นค่าเดินทางมาติดตามการออกคำสั่งและการเดินทางมาศาลเป็นค่าเสียหายที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ อ.ก.พ.อ. ที่ให้เพิกถอนคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอบที่จะต้องรับผิดชอบชดใช้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี...เมื่อศาลพิจารณาถึงสภาพพฤติการณ์แห่งคดีโดยตลอดแล้วเห็นสมควรกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท” นั้น

สำนักงานกฎหมายฯเห็นว่าตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ มิได้บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจสั่งให้คู่กรณีฝ่ายที่แพ้คดีต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อมิให้เกิดภาระแก่คู่กรณีจนเกินสมควร ซึ่งสอดคล้องกับหลักวิธีพิจารณาคดีปกครองโดยคู่กรณีเสียค่าใช้จ่ายน้อยสำหรับการดำเนินคดีปกครองในศาลปกครอง คู่กรณีสามารถดำเนินคดีได้ด้วยตนเองโดยศาลปกครองจะทำหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงต่างๆที่เกี่ยวข้องกับคดีเพื่อนำมาพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งตามระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองแบบไต่สวน และการติดต่อระหว่างคู่กรณีกับศาลก็สามารถทำได้โดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ส่วนค่าจ้างดำเนินคดีปกครอง ค่าอากรแสตมป์ปิดหนังสือมอบอำนาจ ค่าจัดส่งเอกสาร ค่ายานพาหนะ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเบี้ยเลี้ยงจึงเกิดจากความสมัครใจของผู้ฟ้องคดีเอง และแม้ผู้ฟ้องคดีจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมเอกสารหรือค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินคดีอีกบ้างก็เป็นเรื่องภาระการพิสูจน์ของผู้ฟ้องคดีซึ่งถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีตามปกติทั่วไป ที่ไม่อาจเรียกร้องจากคู่กรณีที่แพ้คดีได้ (ตามนัยคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๘๐๐/๒๕๕๑)

ฉะนั้น ด้วยเหตุที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดข้างต้น สำนักงานกฎหมายฯจึงเห็นสมควรยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่นในประเด็นที่กล่าวมาแล้วข้างต้นต่อศาลปกครองสูงสุด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคดีนี้จะครบกำหนด ๓๐ วัน ในวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ดังนี้

๑. อธิการบดี เห็นว่า คำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่น มีความคลาดเคลื่อนทั้งในข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญแห่งคดี และข้อกฎหมายหลายประการตามที่สำนักงานกฎหมาย ฯ ได้วิเคราะห์ไว้รวม ๗ ประเด็น ซึ่งประเด็นเหล่านี้มีน้ำหนักเพียงพอที่จะอุทธรณ์โต้แย้งคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครอง

/ขอนแก่นได้...

ขอนแก่นได้ ยกตัวอย่างประเด็นที่ศาลฯวินิจฉัยคลาดเคลื่อนอย่างชัดเจน คือ เรื่องรูปแบบนิติกรรมทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจาก มีกฎหมาย ๒ ฉบับ ที่กำหนดรูปแบบ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท ไว้ คือ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ฯ มาตรา ๘๔ กำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทต้องมีลายมือชื่อของกรรมการผู้วินิจฉัยในเรื่องนั้น และข้อบังคับ ก.พ.อ.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๘ กำหนดว่าคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ตามข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๗ ต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้นดั่งนั้น การที่ศาลปกครองขอนแก่นวินิจฉัยว่าไม่มีกฎหมายกำหนดเรื่องนี้และว่าคำวินิจฉัยดังกล่าวมีการลงลายมือชื่อแล้ว จึงคลาดเคลื่อนทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอย่างชัดเจน เพราะหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ นี้เป็นเพียงหนังสือราชการภายนอก ลงนามโดยนายอภิชาติ จีระวุฒิ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ไม่มีการลงชื่อของกรรมการผู้ทำการวินิจฉัยแต่อย่างใดนอกจากนี้ มหาวิทยาลัยฯได้ตรวจสอบกับศาลปกครองขอนแก่นแล้ว ไม่พบว่ามีเอกสารอื่นใดเพิ่มเติมมีฉบับเดียวคือฉบับที่ส่งให้มหาวิทยาลัยเท่านั้น ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงขอยืนยันว่า ไม่มีการลงลายมือชื่อของกรรมการผู้ทำการวินิจฉัยแต่อย่างใด

สำหรับประเด็นว่า ก.พ.อ. มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายที่จะมอบอำนาจให้ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์แทนได้หรือไม่นั้น มหาวิทยาลัยฯได้ให้การแก้ฟ้องโดยละเอียดแล้วว่า มีบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒ ฉบับ ที่วินิจฉัยไปในแนวทางเดียวกันว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” ไม่อาจมอบอำนาจให้บุคคลใดกระทำการแทนได้ เพราะการชี้ขาดข้อพิพาทเป็นเรื่องที่มีความสำคัญซึ่งกระทบต่อสถานภาพทั้งสิทธิและหน้าที่ของคู่กรณี นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ รวมทั้งข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็จะไม่พบว่า อำนาจในการวินิจฉัยอุทธรณ์ เป็นอำนาจเฉพาะของ ก.พ.อ. ที่ไม่อาจมอบให้ อ.ก.พ.อ. กระทำการแทนได้ การที่ศาลปกครองขอนแก่นวินิจฉัยว่า ก.พ.อ. มีอำนาจมอบให้ อ.ก.พ.อ. กระทำการแทนได้ โดยที่ศาลเองก็ไม่ได้อธิบายเหตุผลว่า เหตุใดศาลฯจึงมีความเห็นเช่นนั้น จึงเป็นการตีความขยายอำนาจของ ก.พ.อ. เพิ่มเติมโดยที่ไม่มีในตัวบท

ความสำคัญของทั้งสองประเด็นที่กล่าวมานี้ คือ คำวินิจฉัยอุทธรณ์นี้กระทำโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจ และหรือไม่ทำตามรูปแบบนิติกรรมที่กฎหมายกำหนด ย่อมถือว่าไม่มีผลบังคับทางกฎหมาย เพราะฉะนั้นคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่กระทำโดยมติ อ.ก.พ.อ. จึงถือว่าไม่ก่อให้เกิดนิติสัมพันธ์ต่อมหาวิทยาลัยที่จะต้องปฏิบัติตาม

ส่วนประเด็นอื่นๆ เช่นเรื่องขั้นตอนและวิธีการในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ไม่ชอบ เนื่องจากเป็นการพิจารณาอุทธรณ์ที่ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อบังคับ ก.พ.อ.ฯ ซึ่งมีมาตรฐานต่ำกว่ากฎหมายกลาง คือ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ฯ เพราะฉะนั้นโดยผลของมาตรา ๓ ของ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ฯ ที่กำหนดว่า ถ้ากฎหมายเฉพาะฉบับใดกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการทางปกครอง (เช่น วิธีพิจารณาทางปกครอง) ที่มีมาตรฐานต่ำกว่ากฎหมายกลาง จะไม่สามารถนำมาบังคับได้ นอกจากนี้ ยังมีข้อเท็จจริงอีกหลายประเด็นที่ศาลฯไม่ได้นำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาพิพากษา เช่น ข้อเท็จจริงที่ว่า ประเด็นที่ว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เป็นเรื่อง

/ที่ยังอยู่...

ที่ยังอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ซึ่งศาลปกครองขอนแก่นไม่ได้กล่าวไว้ รวมทั้งเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์เพื่อขอให้ศาลปกครองขอนแก่นจำหน่ายคดีชั่วคราวจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำวินิจฉัย

เกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ก็ไม่ได้มีการกล่าวไว้เช่นเดียวกัน รวมทั้งข้อเท็จจริงอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยแสดงรายละเอียดชัดเจนถึงการใช้ดุลพินิจของ อ.ก.พ.อ. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตัวอย่างเช่น การที่ อ.ก.พ.อ. นำหรือกล่าวอ้างข้อเท็จจริงที่ไม่มีอยู่จริง หรือไม่เป็นความจริง มาหักล้างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบสวนของมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะทำให้ผู้อุทธรณ์หลุดพ้นจากความผิด ซึ่งมหาวิทยาลัยได้เขียนในคำให้การต่อศาลปกครองขอนแก่นโดยละเอียดแล้ว แต่ศาลปกครองขอนแก่นก็ไม่ได้หยิบยกมาพิจารณาประเด็นเหล่านี้ เป็นประเด็นสำคัญแห่งคดีที่มีน้ำหนักอย่างมากที่จะโต้แย้งคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่นได้ เมื่อได้พิจารณาคำพิพากษาโดยรอบคอบแล้ว และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นประโยชน์สาธารณะ มหาวิทยาลัยจึงเห็นควรยื่นอุทธรณ์

อนึ่ง ในระหว่างที่มีการอุทธรณ์ มหาวิทยาลัยจะถือปฏิบัติตามความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีทางปกครอง ฯ ที่กำหนดว่า ในระยะเวลาของการอุทธรณ์หรือเมื่อมีการอุทธรณ์ ให้รอการปฏิบัติตามคำสั่งของศาลชั้นต้นไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

๒. ศาสตราจารย์อมร จันทรมบูรณ์ เห็นว่าการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดนี้เป็นการอุทธรณ์ทั้งคำวินิจฉัยของศาลขอนแก่นและอุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณา จึงเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยเขียนคำร้องอุทธรณ์ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการอุทธรณ์ทั้งสองประเด็นดังกล่าว รวมทั้งควรเขียนให้กระชับแยกประเด็นใหญ่และประเด็นย่อยให้ชัดเจนแต่เนื่องจากเวลากระชั้นชิด จึงให้มหาวิทยาลัยอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่นไปก่อนและค่อยยื่นอุทธรณ์เพิ่มทีหลังก็ได้ ผมอยากจะเรียนว่าประเด็นนี้มันเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากกว่า ศาลปกครองจะมีอำนาจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยังไม่เคยปรากฏมาก่อน แต่เป็นเรื่องที่สำคัญมากไม่ใช่เฉพาะต่อมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแต่เป็นปัญหาสำคัญของระบบศาลปกครองทั้งหมด

๓. นายไท แสงเทียน นำเสนอข้อมูลที่เป็นดุลพินิจในทิศทางตรงกับข้ามกับท่านอธิการบดี ในกรณีการลงโทษทางวินัยร้ายแรงต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย ดังนี้

๑) การวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ผลอุทธรณ์กรณีให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ รองศาสตราจารย์ ธาดา สุทธิธรรม เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕

๒) ผลอุทธรณ์ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษกรณีของบุคลากรกองคลัง ๓ ท่าน ได้แก่ นายสุภชัย หาทองคำ นางรัชณี นิคมเขตต์ และนางสายฝน สำราญ เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖

๓) เลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีความเห็น กรณีมหาวิทยาลัยไม่ปฏิบัติตามมติ ก.พ.อ. โดยระบุว่า การไม่ปฏิบัติตามมติ ก.พ.อ. นั้น เป็นการผิดวินัยและละเมิดกฎหมายมาตรา ๑๕๗ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๖

๔) เลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ยืนยันให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติตามมติ ก.พ.อ. ภายใน ๓๐ วัน เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖

๕) การวินิจฉัยของศาลปกครอง ในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยฟ้อง ก.อ.พ. กรณีผลอุทธรณ์ของรองศาสตราจารย์ธาดา สุทธิธรรม ศาลไม่รับฟ้องโดยเหตุที่มีมหาวิทยาลัยไม่ใช่ผู้เสียหายและเป็นการขัดต่อระบบการควบคุมภายในของส่วนราชการ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

๖) การวินิจฉัยของศาลปกครอง ในกรณีที่นายสุภชัย หาทองคำ ฟ้องขอคุ้มครองชั่วคราว เนื่องจากได้รับอุทธรณ์ให้เพิกถอนคำสั่งแล้ว แต่มหาวิทยาลัยไม่ปฏิบัติตาม ศาลเห็นว่ามติของ ก.พ.อ. ชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่ต้องคุ้มครอง คือจำหน่ายคดีออกจากระบบ ในเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕

๗) การวินิจฉัยของศาลปกครอง มหาวิทยาลัยฟ้อง ก.พ.อ. กรณีผลอุทธรณ์ของบุคลากรของกองคลัง ๓ ท่าน ได้แก่ นายสุภชัย หาทองคำ นางรัชณี นิคมเขตต์ และนางสายฝน สำราญ ศาลไม่รับฟ้องด้วยเหตุที่มีมหาวิทยาลัยไม่ใช่ผู้เสียหาย และเป็นการขัดต่อระบบการควบคุมภายในของส่วนราชการ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๖

๘) การวินิจฉัยของศาลปกครอง กรณี รองศาสตราจารย์ธาดา สุทธิธรรม ฟ้องมหาวิทยาลัยเพิกเฉยล่าช้า ศาลยืนยันว่ามติของ ก.พ.อ. ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติตามภายใน ๓๐ วัน พร้อมสั่งปรับมหาวิทยาลัย ๑๐,๐๐๐ บาท เมื่อ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖

๙) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีหนังสือมาถึงมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ชักชวนความเข้าใจกับมหาวิทยาลัยทั่วประเทศให้ปฏิบัติตามมติ ก.พ.อ. อย่างรวดเร็วและเคร่งครัด เหตุเนื่องจากมีมหาวิทยาลัยบางแห่ง ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและละเมิดผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖

๑๐) การวินิจฉัยของศาลจังหวัดอุบลราชธานี คดีอาญามาตรา ๑๕๗ นางรัชณี นิคมเขตต์ ฟ้องอธิการบดี ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้อื่น ผลเสียหายแก่ผู้อื่น ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าคดีมีมูล ซึ่งการพิจารณาและชี้ว่าคดีมีมูลจะต้องดำเนินการต่อไป ทั้งต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและที่อื่น เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖

ถ้ามีการลงมติอย่างไรคงต้องมีการสงวนความเห็นส่วนบุคคลด้วย

๔. ศาสตราจารย์พิเศษจอมจิน จันทรสกุล เห็นว่า วาระนี้เป็นวาระเพื่อทราบ และสภามหาวิทยาลัยจะรอฟังผลการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ในวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ก่อนและสภามหาวิทยาลัยจะตัดสินใจอีกครั้งว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

๕. อธิการบดีชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้ ประเด็นที่นายไท แสงเทียน กล่าวถึงทุกเรื่องเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงเรื่องเดียวกัน คือ เรื่องที่มีมหาวิทยาลัยโต้แย้งว่าคำวินิจฉัยของ อ.ก.พ.อ. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งข้อเท็จจริงนี้ยังไม่ได้รับการพิสูจน์โดยศาลปกครอง ส่วนกรณีของนายสุภชัย หาทองคำ เป็นคดีที่ศาลปกครองอุบลราชธานีจำหน่ายคดีออกไปจากสารระบบ เพราะศาลเห็นว่าหากกระบวนการแก้ไขปัญหภายในคือ คำวินิจฉัยอุทธรณ์มีผลให้เพิกถอนคำสั่งแล้ว ย่อมถือในเบื้องต้นว่าความเดือนร้อนเสียหายของผู้ฟ้องคดีนั้นหมดสิ้นไปแล้ว แต่นั่นเป็นเพียงความเห็นที่ไม่ใช่คำวินิจฉัย เพราะศาลปกครองอุบลฯ ยังไม่ได้นำคดีเข้าสู่อการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์ว่าคำวินิจฉัยอุทธรณ์ชอบหรือไม่ เนื่องจากศาลจำหน่ายคดีก่อนประเด็นต่อมาคือ การที่มหาวิทยาลัยยื่นฟ้องศาลปกครองกลาง และศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับฟ้องนั้น เป็นการที่ศาลวินิจฉัยประเด็นอำนาจฟ้อง ไม่ได้ไต่สวนพิสูจน์ข้อเท็จจริงว่าคำวินิจฉัยอุทธรณ์ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ส่วนศาลปกครองขอนแก่นที่ได้มีคำพิพากษานั้น สำนักงานกฎหมายและนิติการของมหาวิทยาลัย ได้วิเคราะห์ แล้วพบว่า คำพิพากษามีความคลาดเคลื่อนทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายหลายประการจึงได้ยื่นอุทธรณ์ ขอเรียนว่า การที่มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องดำเนินการพิสูจน์ความจริงโดยระบบศาลปกครองนี้ เป็นการต่อสู้เพื่อความถูกต้อง ของระบบ ไม่ใช่ต่อสู้เพื่อตัวเอง เพราะหากปล่อยให้กระบวนการวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีข้อบกพร่องและผิดพลาดมากมายเช่นนี้ ต่อไปนี้กระทรวงศึกษาธิการ คงต้องยกเลิกมาตราใน พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่เกี่ยวกับวินัยของข้าราชการเสียเพราะไม่มีประโยชน์อะไรที่ ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่ทำให้เกิดความผิดเพราะสั่งลงโทษไปแล้ว ก็ถูก ก.พ.อ. หรือ อ.ก.พ.อ. เพิกถอนคำสั่งฯอย่างง่ายดายโดยไม่ต้องมีเหตุผล รับเรื่องอุทธรณ์ที่เกินกำหนดระยะเวลา ก็รับได้ โดยไม่ต้องมีเหตุผล ซึ่งล้วนแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ รวมทั้งสาระสำคัญของคำวินิจฉัยก็เห็นได้ชัดว่าเป็นการใช้ดุลยพินิจโดยไม่ชอบ มีการอ้างข้อเท็จจริงที่ไม่มีอยู่จริงมาหักล้างคำวินิจฉัยของมหาวิทยาลัย ในวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ หากศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งชี้ขาดว่าไม่รับคำฟ้องของมหาวิทยาลัยไว้พิจารณาก็หมายความว่าระบบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ หรือ อ.ก.พ.อ. เป็นระบบที่มีช่องว่างของกฎหมาย ที่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถร้องขอให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.อ. หรือ อ.ก.พ.อ. ได้ และยังมีประเด็นว่าเป็นการขัดแย้งต่ออำนาจของศาลปกครองที่มีหน้าที่ต้องตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกฝ่าย หรือไม่

และขอเรียนว่า เรื่องนี้ไม่ใช่ว่าอธิการบดีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะการยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมาย คือ มาตรา ๔๒ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นผู้ได้รับความเดือนร้อนเสียหาย จากการที่ต้องผูกพันให้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.อ. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งหากปฏิบัติตามโดยไม่ตรวจสอบก่อนก็จะเป็นการขัดต่อหลักนิติธรรมตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓ วรรคสองที่บัญญัติว่า “การปฏิบัติหน้าที่ของ.....หน่วยงานของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม” เพราะฉะนั้นหากคำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วเราปฏิบัติตาม คือขัดรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นว่าคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยปรากฏพยานหลักฐานที่สามารถโต้แย้งหรือแสดงให้เห็นได้ เราใช้สิทธิตามมาตรา ๔๒ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ จึงไม่ใช่การไม่ทำตามกฎหมาย ส่วนที่ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มาตรา ๖๒ บัญญัติให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีปกครอง และตามมาตรา ๖๔ ให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นผู้ออกคำสั่งปฏิบัติตามมติ ก.พ.อ. โดยเร็ว หากคำวินิจฉัยนั้นชอบด้วยกฎหมาย มหาวิทยาลัยจะปฏิบัติตาม เพราะถือว่ามิผลผูกพัน แต่ถ้าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งบทมาตรา ๓ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญที่บอกว่าขัดกับบทนิติธรรม มหาวิทยาลัยจึงปฏิบัติตามไม่ได้ และการที่มหาวิทยาลัยต้องขอความเห็นจากสภามหาวิทยาลัย เพราะเป็นเรื่องปัญหาสำคัญ ซึ่งไม่ใช่เป็นปัญหาของมหาวิทยาลัยอุบลเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของระบบบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทั้งระบบ ถ้ายังมีกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แบบมกง่ายเช่นนี้ จะทำให้ระบบการบริหารราชการของมหาวิทยาลัยเสียหายอย่างมากกล่าวคือ จะไม่สามารถจัดการหรือควบคุมวินัยของราชการได้อีกต่อไป เพราะฉะนั้นที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการเช่นนี้ (คือยื่นฟ้องศาลปกครอง) จึงไม่ใช่เป็นเรื่องของตัวบุคคล แต่เป็นเรื่องหลักการของประเทศ เพราะมันเห็นได้ชัดว่ามีช่องว่างของกฎหมายที่เอื้อให้

/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่ของรัฐกลุ่มหนึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ต้องถูกตรวจสอบ ทั้งที่มีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๖. นายโอภาส เขียววิชัย ชี้แจงว่า การอุทธรณ์โทษวินัยมี ๒ ระดับ คือร้ายแรงกับไม่ร้ายแรง ถ้าร้ายแรงไปอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. อย่างที่ท่านอธิการบดีกล่าว ถ้าไม่ร้ายแรงต้องอุทธรณ์ต่อสภา แต่ต้องให้สภามหาวิทยาลัยตั้งกลไกขึ้นมาเรียกว่ากรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ เหมือนกับที่ ก.พ.อ. มีอนุกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ ประเด็นอยู่ที่ว่าสภามหาวิทยาลัยจะมอบให้กรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์พิจารณาแทนสภาฯ ใหม่ถ้าพิจารณาก็เสร็จสิ้นที่ตรงนั้น แล้วนำมารายงานสภาฯ ทราบ แล้วเมื่อกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ในระดับนั้นก็พิจารณาถึงแม้โทษไม่ร้ายแรงถามว่าเมื่อพิจารณาแล้วผู้บริหารจะต้องปฏิบัติตามไหม ถ้าไม่ปฏิบัติตามอะไรจะเกิดขึ้น ผมก็อยากจะฝากให้ข้อคิด โดยเฉพาะมาตรา ๖๔ ของ พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ผมไม่ปฏิเสธเลยที่ท่านอธิการบดีกล่าวอย่างที่ว่า แต่จริงๆ ที่ผมเป็นทุกข์คือท่านผู้บริหารที่อาจจะต้องรับภาระทั้งหมด เพราะว่าสุดท้ายแล้วมันหนีไม่พ้น ทุกคนให้คำปรึกษาได้เท่านั้น

๗. อธิการบดี ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ก่อนที่มหาวิทยาลัยจะตัดสินใจดำเนินการในเรื่องนี้ (คือฟ้องศาลปกครอง) มหาวิทยาลัยได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วว่าถ้าปล่อยให้เหตุการณ์เป็นแบบนี้ สถาบันอุดมศึกษาทั้งหลายจะต้องจำต้องฝืนทนกับการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบของ อ.ก.พ.อ. และขอเรียนว่ามีมหาวิทยาลัยจำนวนหลายแห่งที่เดียวที่เขายากฟ้อง ก.พ.อ. และ อ.ก.พ.อ. แต่ยังไม่กล้าพอที่จะทำ ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งบอกเหตุให้ อ.ก.พ.อ. หรือ ก.พ.อ. ต้องทบทวนการทำงานของตัวเองว่าทำไมมหาวิทยาลัยต่างๆ ถึงไม่เห็นด้วยหรือไม่ยอมรับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ทั้งที่ โดยภาวะวิสัยของผู้ที่เป็นผู้บริหาร คงไม่มีใครอยากมาต่อสู้อะไรกับสิ่งเหล่านี้เพราะมันยากและเสียเวลาอันมีค่าไปอย่างมาก แทนที่จะใช้เวลาไปพัฒนามหาวิทยาลัยแต่โดยหน้าที่ที่ต้องทำให้ถูกต้องก็ต้องอดทนทำ แม้ว่ามันจะต้องเสี่ยงต่อตนเองก็ตาม

๘. ศาสตราจารย์อมร จันทรสมบูรณ์ ชี้แจงเพิ่มเติมว่าปัญหานี้เป็นปัญหาสำคัญ เพราะฉะนั้นการจดรายงานการประชุมจึงมีสำคัญ รายงานการประชุมวันนี้ควรถอดออกมาเลยว่าใครพูดว่าอย่างไร จริงๆ แล้วกรณีการอุทธรณ์ที่ไป ก.พ.อ. เป็นกรณีที่เป็นข้าราชการ ถ้าเป็นพนักงานจะไปคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ สิ่งที่ผมอยากจะขอฟุดไว้ ก็คือว่า ในการฟ้องศาลปกครอง มหาวิทยาลัยไม่ได้ฟ้องให้ยกเลิกคำวินิจฉัยฯ แต่เราฟ้องให้ ก.พ.อ. พิจารณาใหม่ โดยเปิดโอกาสให้มีการฟังความสองข้าง และมีการเขียนคำวินิจฉัยให้เหตุผลที่ถูกต้องเพราะฉะนั้นจริงๆ แล้ว แม้มหาวิทยาลัยจะชนะ ก็ยังต้องไปให้ ก.พ.อ. (ที่อาจจะเปลี่ยนชุดหรืออะไรก็แล้วแต่) แล้วก็ไปฟังข้อเท็จจริงใหม่ ให้มันสมบูรณ์ แล้วก็วินิจฉัยใหม่ ซึ่งตรงนั้นผมเข้าใจว่าถ้าทำตามกระบวนการ แล้วมีเหตุมีผลแล้ว ไม่ว่าจะผลจะเป็นอย่างไร มหาวิทยาลัยก็คงจะยอมรับคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. แต่ที่มหาวิทยาลัยไม่ยอมรับคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. เพราะ ๑) ไม่เปิดโอกาสให้มีการชี้แจง ๒) คำวินิจฉัยไม่ได้ให้เหตุให้ผล ผมขอย้ำอีกครั้ง ว่ามหาวิทยาลัยไม่ได้ขอให้ยกเลิก แต่ไม่ได้ขอให้ถือตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยด้วยแต่ขอให้ ก.พ.อ. พิจารณาใหม่เท่านั้นเอง แล้วถ้ามีเหตุมีผลก็เป็นไปตามนั้น สำหรับการดำเนินการของคณะกรรมการอุทธรณ์ซึ่งเป็นภายในของมหาวิทยาลัย ทำไมถึงไม่มีเรื่อง ก็เพราะว่าเราทำตามกระบวนการทุกอย่าง ฟังสองข้าง ให้เหตุให้ผล แล้วก็ชี้ มีการเซ็นชื่อของกรรมการที่วินิจฉัย ให้เหตุผลทั้งสองข้าง แล้วก็บอกว่าคุณไปฟ้องศาลปกครองเอา เพราะฉะนั้นก็เป็นไปตามกระบวนการ ดังนั้นตรงนี้การทำงานของคณะกรรมการอุทธรณ์ เราจะเห็นว่าแตกต่างกับการทำงานของ ก.พ.อ. ผมย้ำอีกทีว่ามหาวิทยาลัยไม่ได้ขอให้

ศาลปกครองยกเลิก ขอให้ศาลปกครองสั่งให้ ก.พ.อ. ดำเนินการใหม่เท่านั้นเอง ถ้า ก.พ.อ. ดำเนินการใหม่ ฟังเหตุฟังผล เขียนคำวินิจฉัยมาถูกต้อง แม้จะไม่ตรงกับมหาวิทยาลัย ผมก็เชื่อว่ามหาวิทยาลัยยอมรับ

๙. อธิการบดี ชี้แจงเพิ่มเติมว่าประเด็นที่อยากจะเสริมคำอธิบายของศาสตราจารย์อมร จันทรสมบูรณ์ คือประธานคณะกรรมการอุทธรณ์ของมหาวิทยาลัยได้นำคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการฯ เสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย (ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยอุทธรณ์) เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและมีมติทุกครั้งแล้วจึงมีหนังสือแจ้งมตินั้นไปยังผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามข้อกำหนดชัดเจน ทำให้ไม่ได้มีปัญหาตามมา ถ้าถามว่าเกิดมหาวิทยาลัยไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ของสภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยควรทำอย่างไร โดยส่วนใหญ่ที่ผ่านมาถ้ามีเหตุผลมีหลักกฎหมายหรือมีข้อเท็จจริงรองรับ ถึงแม้จะไม่ตรงกับที่มหาวิทยาลัยวินิจฉัยเราก็ยอมรับได้ แต่ถ้าหากว่ามีข้อบกพร่องอย่างชัดเจนและร้ายแรงอย่างเหมือนเช่นกรณีคำวินิจฉัยของ อ.ก.พ.อ. ดิฉันคิดว่า มหาวิทยาลัยคงต้องทำหนังสือคัดค้านคงไม่ยอมเหมือนกัน แต่ที่ผ่านมายังไม่ปรากฏเหตุการณ์นั้น

๑๐. นางอรรวรรณ ชยางกูร ชี้แจงว่า มีประเด็นที่ว่าเห็นสอดคล้องกับศาสตราจารย์อมร จันทรสมบูรณ์ ในเรื่องการจกรายงานการประชุมต้องให้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่คำพิพากษาของศาลปกครองที่มีอยู่ ๗ - ๘ ประเด็น และที่เราเห็นว่าตรงนั้นยังไม่ถูกต้องหรือยังขัดแย้งกับข้อกำหนดอย่างไร ให้เขียนย่อๆ เหมือนอย่างที่เมื่อสักครู่ที่ทางฝ่ายนิติกรได้พูดมา ก็จะได้ชัดเจนว่ามีข้อมูลอยู่จริงปรากฏอยู่ในรายงานการประชุม เพราะที่เราเชื่อตามนั้นเพราะเราเห็นว่าข้อเท็จจริงอย่างนั้น

มติที่ประชุม   รับทราบ

๑.๒.๔ สำนักราชเลขาธิการแจ้งกำหนดวันเสด็จแทนพระองค์ในการพระราชทาน

ปริญญาบัตร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ ตามที่มหาวิทยาลัยได้ทำหนังสือขอพระราชทานเชิญเสด็จฯ มาพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวนประมาณ ๓,๐๐๐ คน ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ ๗ รอบพระชนมพรรษา ซึ่งสำนักราชเลขาธิการได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ แทนพระองค์ในการนี้ระหว่าง วันที่ ๑๖ - ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ส่วนจะเป็นวันเวลาใดจะประสานกับสำนักพระราชวังและกรมราชองครักษ์เพื่อจัดทำกำหนดการต่อไป จึงเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรดทราบ

มติที่ประชุม   รับทราบ

**๑.๒.๕ ชักซ้อมความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการอนุกรรมการ
เกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ.**

นายชาติชาย เมลีสชาติ นิติกรปฏิบัติการ สำนักงานกฎหมายและนิติการ นำเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ ตามที่สภามหาวิทยาลัยฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้มีมติรับทราบ ในการที่มหาวิทยาลัยฯ จะดำเนินการยื่นอุทธรณ์คดีหมายเลขดำที่ ๒๓๖๐/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๕ กรณีฟ้องขอเพิกถอนผลการพิจารณาอุทธรณ์ของรองศาสตราจารย์ธาดา สุทธิธรรม และในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ได้มีมติรับทราบ ในการที่มหาวิทยาลัยฯ จะดำเนินการยื่นอุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ ๓๗๐/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๙๔/๒๕๕๖ กรณีฟ้องขอเพิกถอนผลการพิจารณาอุทธรณ์ของนางสายฝน สำราญ กับพวก รวม ๓ ราย โดยมหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการยื่นอุทธรณ์คดีดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุดไว้แล้วนั้น

ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๓.๑๖)/ว ๖๘๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการอนุกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สรุปใจความสำคัญได้ว่า เมื่อคณะกรรมการอนุกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ (อ.ก.พ.อ.) ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งไปยังสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งลงโทษแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว และมีการโต้แย้งคัดค้านกลับไปยังคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) อีก ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของผู้อุทธรณ์โดยตรง ฉะนั้น ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ พิจารณาแล้วเห็นว่า การทำหน้าที่ของอ.ก.พ.อ. เป็นการทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. โดยชอบด้วยกฎหมาย และถือว่ามติดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองตามกฎหมาย ผู้ที่จะโต้แย้งคัดค้านมติดังกล่าวได้จะต้องเป็นผู้อุทธรณ์เท่านั้น โดยการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอเพิกถอนมติดังกล่าว

และแม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาผู้ส่งลงโทษจะไม่เห็นด้วยกับมติดังกล่าว แต่ก็มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามมตินั้น หากไม่แล้วจะเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ โดยสถาบันอุดมศึกษาผู้ส่งลงโทษไม่อยู่ในฐานะที่จะฟ้องโต้แย้งคัดค้านมติดังกล่าวได้ เนื่องจากมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว เพราะถ้าหากให้สถาบันอุดมศึกษาผู้ส่งลงโทษสามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวได้แล้ว ก็ย่อมขัดต่อหลักการควบคุมตรวจสอบภายในฝ่ายบริหาร และทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ขาดประสิทธิภาพและไม่บรรลุผลตามเจตนาของกฎหมาย

ฉะนั้น ก.พ.อ. จึงขอชักซ้อมความเข้าใจมายังสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ อีกครั้ง โดยให้ถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. โดยเคร่งครัดและโดยเร็ว จึงเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรดทราบและพิจารณาเสนอแนะแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับหนังสือแจ้งเวียนฉบับดังกล่าว

บันทึกความเห็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กรณี สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ๐๕๐๙.๖(๓.๑๖)/ว๖๘๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ แจ้งเวียนให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. โดยเคร่งครัดและโดยเร็ว

/ตามที่สำนักงาน...

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๓.๑๖)/ว๖๘๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการเกี่ยวกับ อุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. แจ้งเวียนไปยังสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ รวมทั้ง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีด้วยนั้น โดยในหนังสือแจ้งเวียนดังกล่าวมีเนื้อหาสรุปได้ว่า เมื่อคณะกรรมการเกี่ยวกับ อุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ (อ.ก.พ.อ.) ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยดังกล่าว ฉะนั้น ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ พิจารณาแล้วเห็นว่า การทำหน้าที่ของ อ.ก.พ.อ. เป็นการทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. โดยชอบด้วยกฎหมายและถือว่ามติดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครอง แม้สถาบันอุดมศึกษาผู้ออกคำสั่งจะไม่ เห็นด้วยกับมติดังกล่าว ก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม หากไม่แล้วจะเป็นการละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ฉะนั้น ก.พ.อ. จึงขอให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. โดยเคร่งครัดและโดยเร็ว

ในการนี้ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีในฐานะหน่วยงานผู้ส่งลงโทษได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า หนังสือเวียนดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกำหนดกฎเกณฑ์ที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของ สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานของรัฐผู้ออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการฯ ในสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง เนื่องจาก มีผลเป็นการระงับหรือจำกัดสิทธิของสถาบันอุดมศึกษาที่จะโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่มีความน่าเชื่อถือว่าไม่ชอบด้วย กฎหมายต่อศาลปกครอง ซึ่งเป็นขั้นตอนการตรวจสอบประการหนึ่ง ก่อนที่จะนำมติดังกล่าวมาปฏิบัติ โดย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีไม่เห็นด้วยกับข้อความในหนังสือแจ้งเวียนฉบับดังกล่าว และใคร่ขอเรียนชี้แจงต่อท่าน รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะประธานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เนื้อหาในหนังสือเวียนฉบับดังกล่าวมีการอ้างเหตุผลที่ไปสอดคล้องต้องกันกับ เหตุผลของคำพิพากษาศาลปกครองกลาง ซึ่งเป็นคดีพิพาทระหว่างมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กับ กพ.อ. และ พวก โดยที่คดีดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุดการนำข้อความดังกล่าวมาแจ้งเวียนโดยถือเป็นที่ยึด เพื่อให้ สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ถือปฏิบัติตามย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ตามเนื้อหาในหนังสือแจ้งเวียน (หน้าที่ ๒ บรรทัดที่ ๑-๖) มีใจความว่า “หากให้ สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้สิทธิโต้แย้ง คัดค้านคำวินิจฉัย ของ อ.ก.พ.อ. ฯ ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. หรือใช้สิทธิฟ้องศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอน คำวินิจฉัย ของ อ.ก.พ.อ. ฯ ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ที่เป็นองค์กรอุทธรณ์ผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ได้แล้ว ย่อมขัดต่อ หลักการควบคุม ตรวจสอบภายในฝ่ายบริหารและทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ขาดประสิทธิภาพและไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย” นั้น

มหาวิทยาลัยฯ ขอเรียนว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. มีข้อบกพร่องและผิดพลาดอย่างชัดแจ้งและร้ายแรง เข้าข่ายเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่มีผลบังคับทางกฎหมายมาตั้งแต่แรก กล่าวคือ เป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์โดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ดำเนินกระบวนการพิจารณาไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้

สำหรับการกระทำนั้น ไม่ดำเนินการจัดทำคำวินิจฉัยอุทธรณ์ฯตาม “แบบนิติกรรมทางปกครอง” ที่กฎหมายกำหนด และมีการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบหรือไม่สุจริต จึงมีความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยฯจะต้องตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยการยื่นฟ้องเป็นคดีปกครอง โดยก่อนยื่นฟ้องดังกล่าว มหาวิทยาลัยฯ ได้เสนอเรื่องต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อการพิจารณาหรือรับทราบแล้วในทุกขั้นตอน

มหาวิทยาลัยฯ กับ ก.พ.อ. และพวก มีคดีพิพาทกันเป็นคดีปกครองในศาลปกครองกลางรวม ๒ คดี คือคดีหมายเลขดำที่ ๒๓๖๐/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๐๑/๒๕๕๕ เพื่อขอเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกของผู้อุทธรณ์รายรองศาสตราจารย์ธาดา สุทธิธรรม และคดีหมายเลขดำที่ ๓๗๐/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๙๔/๒๕๕๖ เพื่อขอเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการของผู้อุทธรณ์รายนางสายฝน สำราญ และพวกรวม ๓ ราย และแม้ต่อมาศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณาด้วยเหตุผลตามที่กล่าวมาในหนังสือแจ้งเวียนดังกล่าวก็ตาม แต่มหาวิทยาลัยฯก็ได้มีการใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดไว้แล้ว ซึ่งคดีดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา เมื่อคดีทั้งสองเรื่องดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด ประเด็นที่ว่าสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ จะมีสิทธิฟ้องคดีปกครองเพื่อขอเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. จึงยังไม่เป็นที่ยุติ ฉะนั้น คู่กรณีหรือบุคคลใดจึงไม่สามารถนำเอาเหตุผลหรือข้อเท็จจริงดังกล่าวมาอ้างอิงได้ เพื่อให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถือปฏิบัติตามได้

ข้อ ๒. เนื้อหาในหนังสือเวียนดังกล่าวได้อ้างมติที่ประชุม ก.พ.อ. ซึ่งเป็นมติที่มีฐานที่มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มาใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่ง

ตามข้อความในหนังสือแจ้งเวียน (หน้าที่ ๑ บรรทัดที่ ๕-๑๓) ใจความว่า “...ก.พ.อ. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ (อ.ก.พ.อ.) เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์ข้างต้นแทน ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗..... ในการนี้ ก.พ.อ. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การทำหน้าที่ของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ฯ เป็นการทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. โดยชอบด้วยกฎหมาย และมติดังกล่าวก็ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง...” นั้น

มหาวิทยาลัยฯ ขอเรียนชี้แจงด้วยเหตุผลรวม ๓ ข้อ ดังนี้

(๑) การที่ ก.พ.อ. มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เพื่อรับรองอำนาจการวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ไม่อาจกระทำได้ เพราะเหตุที่ว่าเป็นการตีความข้อกฎหมายของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อรองรับการใช้อำนาจของ ก.พ.อ. ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มหาวิทยาลัยฯได้มีการโต้แย้งอำนาจของ ก.พ.อ. ในประเด็นดังกล่าวเป็นคดีปกครอง กรณีถือได้ว่า มหาวิทยาลัยฯ กับ ก.พ.อ. มีความเห็นแย้งกันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.อ. ซึ่งเห็นชอบที่ ก.พ.อ. จะต้องหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อให้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นที่ยุติ ทั้งนี้ ตามความในพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๗ (๒) แล้วจึงนำเอาความเห็นของ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาแจ้งเวียนเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆถือปฏิบัติต่อไป มิใช่วินิจฉัยหรือตีความเพื่อรองรับการใช้อำนาจของตนเอง

(๒) ประเด็นข้อโต้แย้งที่ว่า “ก.พ.อ. ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะมอบอำนาจให้ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่วินิจฉัยอุทธรณ์แทนได้” เนื่องจาก พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อบังคับ ก.พ.อ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือกรณีถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก พ.ศ. ๒๕๔๙ บัญญัติให้ ก.พ.อ. เป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์กรณีข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง และแม้ตามบทบัญญัติของกฎหมายและข้อบังคับดังกล่าวจะบัญญัติให้อำนาจ ก.พ.อ. ที่จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อทำการใดแทนได้ก็ตาม แต่ก็มีความหมายเพียงมีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์เท่านั้น ไม่รวมถึงอำนาจในการวินิจฉัยอุทธรณ์ด้วย ซึ่งหมายความว่า ก.พ.อ. จะต้องใช้อำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวด้วยตนเอง โดยไม่อาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการอื่นใดเป็นผู้ทำการ “วินิจฉัยอุทธรณ์” แทนได้ เนื่องจากมิใช่กรณีปฏิบัติราชการโดยทั่วไป ที่จะมีการมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการอื่นเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ โดยในเรื่องนี้ได้มีความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สนับสนุนความเห็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จำนวน ๒ เรื่อง คือ ๑) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๒๙/๒๕๕๐ เรื่อง “การมอบอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและอธิบดีกรมอนามัย” และ ๒) บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๙๔/๒๕๔๕ เรื่อง “การมอบอำนาจให้คณะกรรมการวินิจฉัยทำการวินิจฉัยชี้ขาดแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามมาตรา ๕๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒”

ฉะนั้น การที่ ก.พ.อ. มอบหมายให้ อ.ก.พ.อ. ทำการวินิจฉัยอุทธรณ์แทน จึงเป็นการจัดทำคำสั่งทางปกครองโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น

(๓) ก.พ.อ. มีฐานะเป็น “คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” ตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคห้า และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓ วรรคสาม ซึ่งให้คำนิยามไว้ตรงกันว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย” และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท ต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น และกรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ใน คำวินิจฉัยได้ ฯลฯ แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ก.พ.อ. มิได้จัดทำคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือที่ลงลายมือชื่อของกรรมการแต่อย่างใด ฉะนั้นกรณีจึงถือว่าไม่มีคำสั่งทางปกครองของ ก.พ.อ. ที่สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ จะต้องถือปฏิบัติตาม

ข้อ ๓. เนื้อหาในหนังสือเวียนดังกล่าวขัดต่อหลักนิติธรรม และหลักการที่ว่าด้วยสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคในทางกฎหมายของบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐

ตามเนื้อหาในหนังสือแจ้งเวียน(หน้าที่ ๑ บรรทัดที่ ๒๐-๒๓) มีใจความว่า “สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นผู้สั่งลงโทษ แม้จะไม่เห็นด้วยกับมติของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ฯ แต่ก็ทำหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมตินั้น หากไม่แล้วจะเป็นการละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาผู้สั่งลงโทษไม่

/อยู่ในฐานะ...

อยู่ในฐานะที่จะฟ้องโต้แย้งคัดค้านคำวินิจฉัยของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ฯได้ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ใช้คู่กรณีที่จะได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำวินิจฉัยของ อ.ก.พ.อ.ฯ...” นั้น

มหาวิทยาลัยฯขอเรียนชี้แจงด้วยเหตุผลรวม ๒ ข้อ ดังนี้

(๑) ข้อความในหนังสือแจ้งเวียนดังกล่าว มีผลเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของสถาบันอุดมศึกษา ในการที่จะโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อศาลที่มีเขตอำนาจ กรณีสถาบันอุดมศึกษาไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์อุทธรณ์ที่นำเชื่อว่ามีความไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจำกัดสิทธิมิให้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และขัดต่อหลักความเสมอภาคกันในทางกฎหมาย ซึ่งขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ และ มาตรา ๖๒

นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งที่รู้ว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งขัดต่อหลักนิติธรรม ตามมาตรา ๓ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญฯ ที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย และอาจเข้าข่ายเป็นเจ้าพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทั้งที่รู้ว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่อาจอ้างบทยกเว้นโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๐ ได้

(๒) มหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า การที่สถาบันอุดมศึกษาผู้สั่งลงโทษโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. นั้น ถือเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของ อ.ก.พ.อ. ในอีกช่องทางหนึ่ง เพราะหากเกิดกรณีมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานให้เชื่อได้ว่าคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ย่อมมีสิทธิตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๒ แห่งรัฐธรรมนูญฯ ที่จะโต้แย้งคำสั่ง ขอคำชี้แจงเหตุผล หรือขอให้ตรวจสอบโดยศาลปกครอง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนที่จะนำคำสั่งดังกล่าวมาปฏิบัติในภายหลังได้ ฉะนั้น การฟ้องโต้แย้งเป็นคดีความ จึงมิใช่เรื่องการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แต่อย่างใด

ข้อ ๔. เนื้อหาในหนังสือแจ้งเวียนดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิของสถาบันอุดมศึกษาในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งเป็นสิทธิที่ได้รับการรองรับไว้ตามมาตรา ๙ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามเนื้อหาในหนังสือแจ้งเวียน (หน้าที่ ๒ บรรทัดที่ ๑-๖) มีใจความว่า “หากให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้สิทธิโต้แย้ง คัดค้านคำวินิจฉัย ของ อ.ก.พ.อ.ฯ ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. หรือใช้สิทธิฟ้องศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนคำวินิจฉัย ของ ก.พ.อ. โดย อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ฯ ที่เป็นองค์กรผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ได้แล้ว ย่อมขัดต่อหลักการควบคุม ตรวจสอบภายในฝ่ายบริหารและทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ขาดประสิทธิภาพและไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย” นั้น

มหาวิทยาลัยฯขอเรียนชี้แจง ด้วยเหตุผลรวม ๔ ข้อ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๙ และมาตรา ๔๒ บัญญัติเหตุแห่งการฟ้องคดีและรองรับสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และเป็นอำนาจของ

ศาลปกครองที่จะวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับสิทธิในการฟ้องคดีปกครอง ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ออกคำสั่งลงโทษ ในฐานะที่ถูกผูกพันตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. มีความไม่ชอบด้วยกฎหมาย สถาบันอุดมศึกษาผู้สั่งลงโทษ ย่อมเป็น “ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องมาจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๒ วรรคแรก บัญญัติแต่เพียงว่า “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการหรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. ได้...” และวรรคสามบัญญัติแต่เพียงว่า “ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์...ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง” เท่านั้น หาได้มีข้อความหรือถ้อยคำใดที่มีความหมายว่า “สถาบันอุดมศึกษาผู้สั่งลงโทษไม่อยู่ในฐานะที่จะฟ้องคดีหรือถูกจำกัดสิทธิในการโต้แย้งคัดค้านคำวินิจฉัยของ อ.ก.พ.อ. เกี่ยวกับอุทธรณ์ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ใช่คู่กรณีที่ได้รับความสะดวกหรือเสียหาย...” แต่อย่างไรก็ตาม ประกอบกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ ก็มีได้มีบทบัญญัติที่มีข้อห้ามในลักษณะดังกล่าวแต่อย่างใด

๓. ก.พ.อ. มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง จึงต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายโดยเคร่งครัด หากปรากฏข้อเท็จจริงว่า การพิจารณาอุทธรณ์ของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ หรือกระทำโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจ ย่อมทำให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย และศาลปกครองย่อมมีอำนาจที่จะตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นได้ เพราะหากยินยอมให้ ก.พ.อ. ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมตรวจสอบฝ่ายบริหารปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายหรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต โดยที่คู่กรณีฝ่ายหน่วยงานผู้สั่งลงโทษไม่สามารถตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้แล้ว ย่อมจะเป็นการสนับสนุนให้ ก.พ.อ. ซึ่งเป็นองค์กรผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายและผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ

๔. มหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า การตีความเจตนารมณ์ของกฎหมายโดยอาศัยถ้อยคำในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๒ เพียงมาตราเดียว โดยมีได้ให้เหตุผลอื่นใดประกอบ เป็นการตีความกฎหมายโดยการขยายความจากตัวบทในลักษณะจำกัดสิทธิของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆในอันที่จะโต้แย้ง หรือฟ้องคดีต่อศาลเพื่อขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ซึ่งไม่ชอบด้วยหลักการตีความกฎหมาย

ฉะนั้น ถ้าหากสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ เป็น “ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย” จากคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามความในมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

พ.ศ. ๒๕๔๒ สถาบันอุดมศึกษาในนั้นก็ย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าการฟ้องคดีขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์จะเป็นการขัดต่อหลักการควบคุมตรวจสอบภายในฝ่ายบริหาร หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายอื่นใดขาดประสิทธิภาพ หรือไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายหรือไม่

ด้วยเหตุผลตามที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจึงใคร่ขอให้ประธาน ก.พ.อ. ได้โปรดพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามที่มหาวิทยาลัยฯ ได้นำเรียนข้างต้น เพื่อประกอบการพิจารณาทบทวนคำสั่งตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๓.๑๖)/ว๖๘๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ ร้องทุกข์และจรรยาบรรณ ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง ซึ่งนอกจากจะมีผลเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.อ. แล้ว อาจมีผลเป็นการวางแนวทางปฏิบัติราชการที่ดีในอนาคตต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

- ๒.๑ รับรองรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ (วาระพิเศษ) เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ (เฉพาะวาระ) ระเบียบวาระที่ ๔.๔.๓ เรื่อง คำสั่งศาลปกครองกลางกรณีขอเพิกถอนมติ อ.ก.พ.อ. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. และข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติ

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมโดยไม่มีการแก้ไข

- ๒.๒ รับรองรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมโดยมีการแก้ไข ดังนี้

๑. หน้าที่ ๓ บรรทัดที่ ๒ และบรรทัดที่ ๕ แก้ไขจากข้อความเดิม “พระบรมโอรสาธิราชฯ สยามบรมราชกุมาร” เป็น “สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามบรมราชกุมาร”
๒. หน้าที่ ๓ บรรทัดที่ ๔ ตัดข้อความ “ได้มีโอกาส” ออก
๓. หน้าที่ ๓ บรรทัดที่ ๕ -๖ แก้ไขจากข้อความเดิม “และทรงขอบคุณมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์แต่พระองค์” เป็น “และพระองค์ทรงขอบใจมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี”

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

-

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๔.๑ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณาเชิงนโยบาย

๔.๑.๑ เรื่องพิจารณาเชิงนโยบายด้านงบประมาณและการเงิน

๔.๑.๑.๑ แผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๖ เพิ่มเติม (ครั้งที่ ๖)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา นำเสนอที่ประชุม ตามที่สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้พิจารณาอนุมัติแผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เพิ่มเติม มาแล้ว ๕ ครั้ง จำนวนเงินทั้งสิ้น ๕๘,๔๔๘,๑๙๐.๕๐ บาท (รายละเอียดตามเอกสารแนบหมายเลข ๑)

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (คณะรัฐศาสตร์ ส่วนกลางสำนักงานอธิการบดี และสำนักงานส่งเสริมและบริหารงานวิจัยฯ) มีความจำเป็นในการขออนุมัติแผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เพิ่มเติม (ครั้งที่ ๖) จำนวนเงินทั้งสิ้น ๑,๔๔๒,๒๖๖.๘๓ บาท (รายละเอียดตามเอกสารแนบหมายเลข ๒) โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. คณะรัฐศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์ได้รับสนับสนุนงบประมาณโครงการเรียนรู้และส่งเสริมประชาธิปไตย (รายรับประเภทค่าบริการทางวิชาการ : ข้อ ๕.๔.๓) เป็นจำนวนเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท (รายละเอียดตามเอกสารแนบหมายเลข ๓)

๒. ส่วนกลางสำนักงานอธิการบดี

๒.๑ โครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ ได้รับค่าจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการพัฒนาเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (รายรับประเภทค่าบริการทางวิชาการ ข้อ ๕.๔.๓) เป็นจำนวนเงิน ๓๘๘,๐๐๐ บาท (รายละเอียดตามเอกสารแนบหมายเลข ๔)

๒.๒ โครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ ได้รับค่าจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการพัฒนาเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต งวดที่ ๒ และ ๓ (รายรับประเภทค่าบริการทางวิชาการ ข้อ ๕.๔.๓) เป็นจำนวนเงิน ๒๑๐,๐๐๐ บาท (รายละเอียดตามเอกสารแนบหมายเลข ๕)

๒.๓ กองคลัง สำนักงานอธิการบดี ได้รับรายได้ค่าขายแบบรูปอาคารปฏิบัติรูปเรียนรวม งวด ๒ และ ๓ (รายรับประเภทผลประโยชน์จากการดำเนินงานของคณะและส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ข้อ ๕.๑.๒) เป็นจำนวนเงิน ๔๙๐,๐๐๐ บาท (รายละเอียดตามเอกสารแนบหมายเลข ๖)

๓. สำนักงานส่งเสริมและบริหารงานวิจัยฯ ได้รับอนุมัติสนับสนุนงบประมาณจากโครงการเสริมสร้างศักยภาพเกษตรกรเพื่อความมั่นคงและปลอดภัยทางอาหารจังหวัดอุบลราชธานีจากสหภาพยุโรป ในปีแรกได้รับงบประมาณจำนวน ๔,๖๔๒,๖๖๘.๓๕ บาท และสำนักงานส่งเสริมและบริหารงานวิจัยฯ ได้ขออนุมัติใช้เงินทุนสำรองกองทุนมหาวิทยาลัย สมทบในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ โดยขอใช้งบประมาณที่โครงการจัดสรรให้มหาวิทยาลัย ร้อยละ ๗ คิดเป็นจำนวน ๓๒๔,๙๘๗ บาท และตามบันทึกข้อความที่ ศธ ๐๕๒๙.๑.๔/UE/๕ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ได้ขอปรับเปลี่ยนงบประมาณจากเดิมที่ขอใช้จำนวน ๓๒๔,๙๘๖.๗๘ บาท เปลี่ยนเป็นจำนวน

๒๖๔,๒๖๖.๘๓ บาท (รายรับประเภทเงินผลประโยชน์จากเงินทุนมหาวิทยาลัย ข้อ ๕.๑.๑) (รายละเอียดตามเอกสารแนบหมายเลข ๗)

มติที่ประชุม อนุมัติแผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เพิ่มเติม (ครั้งที่ ๖) จำนวน ๑,๔๔๒,๒๖๖.๘๓ บาท โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยควรจัดทำประมาณการรายรับให้ครอบคลุมในแต่ละปีงบประมาณ เช่น รายรับที่เป็นไปตามงวด หรือรายรับอื่นๆ ที่คณะ/หน่วยงานสามารถประมาณการได้ เพื่อลดขั้นตอนและประหยัดเวลาในการเสนอขออนุมัติแผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่ายเพิ่มเติม ที่ต้องเสนอขออนุมัติต่อสภามหาวิทยาลัย

๒. การจัดทำเอกสารประกอบการประชุม ให้ฝ่ายเลขานุการพิจารณาคัดกรองเอกสารประกอบการประชุมเฉพาะที่มีความสำคัญและจำเป็นเท่านั้น

๔.๑.๑.๒ รายงานสถานะการเงินของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

นางฉวีวรรณ ชัยวัฒนา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายคลังและทรัพย์สิน นำเสนอที่ประชุม ตามที่กองคลัง สำนักงานอธิการบดี เป็นหน่วยงานที่กำกับ ดูแลบริหารจัดการด้านการเงินและการคลังของมหาวิทยาลัย โดยปฏิบัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๔ หมวด ๖ จัดทำบัญชีและรายงานการเงินแห่งระเบียบข้อ ๓๕.๒ วรรคท้าย กำหนดว่าเมื่อสิ้นงวดการบัญชีให้จัดทำรายงานการเงินประจำปี เสนอสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประกอบกับเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย องค์ประกอบที่ ๘ ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ มีระบบและกลไกการเงินงบประมาณ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ข้อ ๔. ให้มีการจัดทำรายงานการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย ข้อ ๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง และข้อ ๗. ผู้บริหารสูงสุดมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมายและนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

ดังนั้น กองคลังจึงขอเสนอรายงานสถานะการเงินของมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ จึงเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบ โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยควรมีหน่วยงานที่พิจารณารายงานสถานะการเงินของมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี รวมถึงจัดทำสรุปและข้อเสนอแนะ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

๒. การนำเสนอรายงานสถานะการเงินของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในคราวต่อไป กองคลัง ควรรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยภายในระยะเวลา ๙๐ วัน

๔.๑.๒ เรื่องพิจารณาเชิงนโยบายอื่นๆ

๔.๑.๒.๑ วิธีการคัดเลือกและจำนวนรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

อุบลราชธานี ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

รองศาสตราจารย์อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

นำเสนอที่ประชุม ด้วยงานรับเข้าศึกษา กองบริการการศึกษา ได้นำเสนอเรื่องเข้าที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พิจารณาวិธีการดำเนินการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗ ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบแล้วนั้น

ในการนี้ กองบริการการศึกษา จึงใคร่ขอนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติวิธีการคัดเลือกและจำนวนรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

มติที่ประชุม เห็นชอบวิธีการคัดเลือกและจำนวนรับบุคคลเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๗

๔.๒ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณาแต่งตั้งบุคคล/คณะบุคคล/ขออนุมัติปริญญา

๔.๒.๑ การพิจารณารายชื่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นคณะกรรมการเลือกสรร

ผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕

รองศาสตราจารย์อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ นำเสนอที่ประชุม

ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ หมวด ๔ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะมาตรา ๔๘ และข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๖ ผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัย ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น และเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

๑) เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการดีเด่นในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย หรือ

๒) เป็นผู้ทำคุณประโยชน์อย่างยิ่งแก่มหาวิทยาลัย ประเทศชาติหรือนานาชาติ สมควรได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นเจริญรอยตามสืบไป

๓) สำหรับข้าราชการประจำของมหาวิทยาลัยที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ จะพิจารณาให้ได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ เมื่อพ้นสภาพหน้าที่ในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแล้ว

และข้อ ๗ ของข้อบังคับดังกล่าว ได้กำหนดการพิจารณาให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แต่ละปีการศึกษา โดยให้มีคณะกรรมการเลือกสรรผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานกรรมการ และประธานสภาอาจารย์เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยซึ่งที่ประชุมผู้บริหารจะได้กำหนดและแต่งตั้งเป็นปีๆ ไป จำนวนไม่น้อยกว่า ๔ คน และไม่เกิน ๗ คน และมีรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยได้เห็นชอบการเสนอชื่อเพื่อเสนอขอแต่งตั้ง คณะกรรมการเลือกสรรผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๗ คน ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ พิจารณารายชื่อเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการ ดังนี้

๑. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
๒. ประธานสภาอาจารย์	กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน	
๓. คณบดีคณะรัฐศาสตร์	กรรมการ
๔. คณบดีวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	กรรมการ
๕. คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์	กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	
๖. กรรมการสภามหาวิทยาลัย	กรรมการ
ที่นายกสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย	
๗. กรรมการก้านกรองหลักสูตร (ศ.กิตติคุณปิยนาด บุนนาค)	กรรมการ
(ทาบทามแล้วยินดีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ)	

เพื่อทำหน้าที่เลือกสรรและรวบรวมข้อมูลของบุคคลผู้มีความสมบัติตามที่กำหนดแล้วเสนอชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิต่อที่ประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัยก้านกรองเสนอสภามหาวิทยาลัยต่อไป จึงเสนอที่ประชุมสภา มหาวิทยาลัยเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบการพิจารณารายชื่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็น คณะกรรมการเลือกสรร ผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ โดยมอบศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณนายแพทย์วรารุช สุมาวงศ์ เป็นผู้แทนจากกรรมการสภามหาวิทยาลัย

๔.๒.๒ ขออนุมัติปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ (ครั้งที่ ๑๐)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา กรรมการและเลขาธิการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอที่ประชุม ตามที่งานทะเบียนนักศึกษาฯ สำนักงานบริหารงาน บัณฑิตศึกษา ได้ตรวจทาน/ตรวจสอบเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปี การศึกษา ๒๕๕๕ (ครั้งที่ ๑๐) มีผู้ที่ผ่านเงื่อนไขสำเร็จการศึกษา จำนวน ๖ คน จำแนกเป็นระดับปริญญาโท จำนวน ๓ คน และระดับปริญญาเอก จำนวน ๓ คน โดยคณะต้นสังกัดได้ตรวจสอบและรับรองการสำเร็จการศึกษา ซึ่งผ่าน มติที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ และผ่านที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๖ คน ดังนี้

ระดับปริญญาโท จำนวน ๓ คน

๑. คณะวิทยาศาสตร์	จำนวน ๑ คน	จำแนกตามสาขาวิชาได้ดังนี้
- สาขาวิชา เคมี		จำนวน ๑ คน

/๒. คณะเกษตรศาสตร์...

๒. คณะเกษตรศาสตร์ จำนวน ๑ คน จำแนกตามสาขาวิชาได้ดังนี้
- สาขาวิชา เกษตรศาสตร์ จำนวน ๑ คน

๓. คณะบริหารศาสตร์ จำนวน ๑ คน จำแนกตามสาขาวิชาได้ดังนี้
- หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำนวน ๑ คน

ระดับปริญญาเอก จำนวน ๓ คน

๑. คณะเกษตรศาสตร์ จำนวน ๑ คน จำแนกตามสาขาวิชาได้ดังนี้
- สาขาวิชา เกษตรศาสตร์ จำนวน ๑ คน

๒. คณะบริหารศาสตร์ จำนวน ๒ คน จำแนกตามสาขาวิชาได้ดังนี้
- สาขาวิชา พัฒนบูรณาการศาสตร์ จำนวน ๒ คน

มติที่ประชุม **อนุมัติปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปี การศึกษา ๒๕๕๕ (ครั้งที่ ๑๐) จำนวน ๖ คน**

๔.๒.๓ เสนอขอโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ

รองศาสตราจารย์นงนิตย์ อีระวัฒนสุข อธิการบดี ประธานคณะกรรมการสรรหา กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ นำเสนอที่ประชุม ตามที่วาระการดำรงตำแหน่งกรรมการ สภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ จะครบกำหนด ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ สภามหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ (คำสั่งแต่งตั้งตามเอกสารประกอบการพิจารณา ๑) นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสรรหา ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ. ๒๕๕๑ เสร็จสิ้นแล้ว จึงขอรายงานผลการดำเนินการและเสนอที่ประชุมพิจารณาเสนอขอโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

วันศุกร์ที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖ ส่งหนังสือถึงผู้มีสิทธิเสนอชื่อ ได้แก่ คณะกรรมการประจำ คณะ/วิทยาลัย/สำนัก, สภาอาจารย์, คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย และที่ประชุมผู้อำนวยการกองของ สำนักงานอธิการบดี เพื่อให้เสนอชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด

วันอังคารที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ และวันอังคารที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ประชุม คณะกรรมการสรรหา ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาคุณสมบัติ ประมวลประวัติ ประสบการณ์ และผลงานของ ผู้ได้รับการเสนอชื่อแล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ทาบทามผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และ ความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการมหาวิทยาลัย ในด้านกฎหมาย บริหารงานบุคคล บริหารองค์กร บริหารการเงินและทรัพย์สิน วิจัย บริหารจัดการและการศึกษา ดังนี้

/ลำดับที่...

ลำดับที่	คำนำหน้าชื่อ - ชื่อ - นามสกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน
๑	รองศาสตราจารย์คุณหญิงสุนทนา พรหมบุญ	ด้านการศึกษา
๒	ศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณนายแพทย์วราวุธ สุมาวงศ์	ด้านการศึกษา
๓	รองศาสตราจารย์อดุลย์ อภินันท์	ด้านการศึกษา และการวิจัย
๔	ศาสตราจารย์ธีระ สูตะบุตร	ด้านบริหารองค์กร และการวิจัย
๕	รองศาสตราจารย์ปภัสวดี วีรภิตติ	ด้านบริหารจัดการ
๖	นางสาววัลย์รัตน์ ศรีอรุณ	ด้านบริหารการเงินและทรัพย์สิน
๗	ศาสตราจารย์เกียรติคุณสุนนต์ สกลไชย	ด้านบริหารองค์กร และบริหารบุคคล
๘	นางอรวรรณ ชยางกูร	ด้านบริหารการเงินและทรัพย์สิน
๙	รองศาสตราจารย์ธนาชาติ นุ่มนนท์	ด้านการศึกษา และการวิจัย
๑๐	ศาสตราจารย์อมร จันทรมบูรณ์	ด้านกฎหมาย

วันอังคารที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ประธานคณะกรรมการสรรหาฯ รายงานผลการ ทาบตามต่อคณะกรรมการสรรหาฯ เพื่อทราบว่าผู้ได้รับการทาบตามทั้ง ๑๐ ท่าน ได้ให้เกียรติตอบรับการทาบตาม และฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสรรหาฯ จะได้ดำเนินการตามลำดับและขั้นตอนต่างๆ ต่อไป จึงขอเสนอที่ประชุม สภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรดพิจารณา

ในการพิจารณาครั้งนี้กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทผู้ทรงคุณวุฒิมหาวิทยาลัย อุดรราชธานี เห็นว่าคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยอุดรราชธานีผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจึง ขอลออกจากที่ประชุมในช่วงการพิจารณาและของดใช้สิทธิในการพิจารณาในวาระนี้ ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

มติที่ประชุม เห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ และให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเสนอรายชื่อต่อสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา นำเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๔.๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณาอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษา

-

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๔.๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณาอื่น

๔.๔.๑ การพิจารณาต่ออายุบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย

อุดรราชธานีกับสถาบันอุดมศึกษา ๔ แห่ง

นางสิรินทร์ทิพย์ บุญมี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ นำเสนอที่ประชุม ตามที่ สำนักงานวิเทศสัมพันธ์ ได้รับมอบหมายให้ดูแลและส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงาน และสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในต่างประเทศโดยมีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรและนักศึกษาได้มี

/โอกาสแลกเปลี่ยน...

โอกาสแลกเปลี่ยนและดำเนินกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ นั้น
 บัดนี้ บันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีกับ
 สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ จำนวน ๔ แห่ง กำลังจะหมดอายุ (๑ แห่ง) และได้หมดอายุลงแล้ว (๓ แห่ง) ได้แก่

ชื่อสถาบัน	ประเทศ	วันลงนาม	วันสิ้นสุดสัญญา
๑. College of Languages, Linguistics, and Literature, University of Hawaii	สหรัฐอเมริกา	๑๒ กันยายน ๒๕๕๑	๑๒ กันยายน ๒๕๕๖
๒. Institute of Technology of Cambodia	สาธารณรัฐ กัมพูชา	๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑	๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖
๓. Souphanouvong University	สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑	๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖
๔. Université Paul Sabatier-Toulouse III	ฝรั่งเศส	๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐	๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

ทั้งนี้ สถาบันทั้ง ๔ แห่งนี้มีความประสงค์ที่จะมีการลงนามในบันทึกข้อตกลงฯ กับ
 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีอีกครั้งหนึ่ง โดยคงเนื้อความหลักในบันทึกข้อตกลงฯ ฉบับเดิม ที่เคยผ่านความเห็นชอบ
 จากทั้ง ๒ ฝ่ายไว้ และในห้วงระยะเวลาที่เป็นคู่สัญญากับสถาบันฯ ที่กล่าวมาข้างต้น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้มี
 กิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ชื่อสถาบัน	กิจกรรมความร่วมมือ
๑. College of Languages, Linguistics, and Literature, University of Hawaii	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการ UBU-UH Project 2007 (พ.ศ. ๒๕๕๐) (๑๒ คน) - โครงการ UBU-UH Project 2008 (พ.ศ. ๒๕๕๑) (๑๒ คน) - โครงการ UBU-UH Project 2009 (พ.ศ. ๒๕๕๒) (๒๑ คน) - โครงการ UBU-UH Project 2010 (พ.ศ. ๒๕๕๓) (๑๕ คน) - โครงการ UBU-UH Project 2011 (พ.ศ. ๒๕๕๔) (๑๗ คน) - โครงการ UBU-UH Project 2013 (พ.ศ. ๒๕๕๖) (๑๔ คน) (เป็นโครงการที่นักศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยฮาวาย มาสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย อุบลราชธานี เป็นเวลาครั้งละ ๒ เดือน และระหว่างการจัดกิจกรรม แต่ละครั้ง Professor Dr. Richard R Day ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา โครงการฯ จาก University of Hawaii จะมาช่วยสอนนักศึกษา ปริญญาโทหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเป็นวิทยากรในหัวข้อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้นักศึกษาด้วย)
๒. Institute of Technology of Cambodia	<ul style="list-style-type: none"> - ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ม.อุบลฯ ให้อุปสรรค ๑๒ ทุน เพื่อมารับการฝึกอบรม ด้านเทคโนโลยี ที่คณะวิทยาศาสตร์ เป็นเวลา ๔ สัปดาห์

ชื่อสถาบัน	กิจกรรมความร่วมมือ
๒. Institute of Technology of Cambodia	- เป็นสมาชิกเครือข่าย GMSARN และร่วมจัดประชุมวิชาการนานาชาติร่วมกัน
๓. Souphanouvong University	- ม.อุบลฯ ให้ทุนการศึกษา จำนวน ๑ ทุน (นายวังวิจิตร กิตติคุณ) เข้ามาศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ - เป็นสมาชิกเครือข่าย GMSARN และร่วมจัดประชุมวิชาการนานาชาติร่วมกัน - ม.อุบลฯ รับอาจารย์จากมหาวิทยาลัยสุพานวงค์ คือ นายสมหวัง ฤทธิ์ทวงศ์ เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์ โดยการสนับสนุนทุนจากสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ในปีการศึกษา ๒๕๕๔ – ๒๕๕๕
๔. Université Paul Sabatier-Toulouse III	- ร่วมมือด้านการวิจัยทางการเกษตร (ประมง) กับนักวิจัยคณะเกษตรศาสตร์ - ได้รับทุนร่วมกันพัฒนาบุคลากรและนักศึกษาจากสหภาพยุโรปในการส่งเสริมการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประจำปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘

สำนักงานวิเทศสัมพันธ์ มีความเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรมีการลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสถาบันทั้ง ๔ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความร่วมมือกับสถาบันดังกล่าวในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่มหาวิทยาลัยได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลในการดำเนินการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษา กับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งแหล่งงบประมาณนี้ จะเป็นแหล่งงบประมาณหลักในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามที่ระบุในบันทึกข้อตกลงฯ เหล่านี้ จึงเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบ ให้มหาวิทยาลัยมีการลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสถาบันทั้ง ๔ อีกครั้งหนึ่ง

๔.๔.๒ ขออนุมัติแผนโครงการวิจัยและโครงการบริการวิชาการที่ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อินทรา ซาฮีร์ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม นำเสนอที่ประชุม ตามที่เกณฑ์ประกันคุณภาพตัวบ่งชี้ของ สกอ. และสมศ. ได้กำหนดให้มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย ซึ่งโครงการที่นำมาใช้สำหรับการตรวจ

/ประเมินัน...

ประเมินนั้น ต้องผ่านการอนุมัติจากสภาสถาบัน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการวิจัยและการบริการวิชาการที่รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกของคณะเกษตรศาสตร์ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงขอเรียนที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติแผนกิจกรรมการดำเนินการวิจัยและการบริการวิชาการที่รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกของคณะเกษตรศาสตร์ จำนวน ๓ โครงการ ดังนี้

๑. โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “กลยุทธ์ผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้านสู่อาเซียน” ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสถาบันอาหาร จำนวน ๑๖๒,๔๐๐ บาท

๒. โครงการ Impact of shocks on the vulnerability to poverty : consequences for the development of emerging Southeast Asian economies 3/2013 ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก Institute of Development and Agricultural Economics Faculty of Economics and Management Leibniz University of Hannover, Germany จำนวน ๗๗๓,๑๙๕.๕๐ บาท

๓. โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “การเลี้ยงโคเนื้อเพื่อกลุ่มวิสาหกิจชุมชน” ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแดง อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๓๙,๒๑๐ บาท

มติที่ประชุม   อนุมัติแผนโครงการวิจัยและโครงการบริการวิชาการที่ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกทั้ง ๓ โครงการ

๔.๔.๓ สรุปผลการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอที่ประชุม ตามที่สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ (วาระพิเศษ) วันเสาร์ที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๔.๔.๑ การพิจารณาเกณฑ์การประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ ๗ ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปี ๒๕๕๕ และการพิจารณาแบบการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัย ได้มีมติเห็นชอบเกณฑ์ การประเมินตนเองสภามหาวิทยาลัย และแบบประเมินโดยตนเองของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมีข้อเสนอแนะมอบให้ฝ่ายเลขานุการปรับแก้ไขในส่วนที่ ๑ ตามที่ศาสตราจารย์ปิยะวัติ บุญ-หลง เสนอและดำเนินการจัดส่งแบบประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัย ให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยประเมิน จำนวน ๒๒ ชุด (ตามจำนวนคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี) และได้แบบตอบรับการประเมินฯ กลับคืนมา จำนวน ๑๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๒๗ โดยสรุปผลการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ดังนี้

๑. สภามหาวิทยาลัยทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

หัวข้อที่ ๑.๖ พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ๔.๗๖

หัวข้อที่ ๑.๑ วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ๔.๐๕

๒. สภามหาวิทยาลัยกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ

หัวข้อที่ ๒.๕.๔ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ๔.๓๕

หัวข้อที่ ๒.๕.๓ ด้านพัฒนานักศึกษา ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ๓.๗๑

๓. สภามหาวิทยาลัยทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อที่ ๓.๑ สภามหาวิทยาลัยทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

อุบลราชธานี ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ๔.๔๑

หัวข้อที่ ๓.๒ สภามหาวิทยาลัยทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ๔.๓๕

๔. สภามหาวิทยาลัยกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

หัวข้อที่ ๔.๑ ท่านคิดว่าสภามหาวิทยาลัยได้มีการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของ

อธิการบดี และหัวข้อที่ ๔.๒ ท่านคิดสภามหาวิทยาลัยได้มีการกำกับ

ติดตามการดำเนินงานของคณบดี/ผู้อำนวยการสำนัก ได้ค่าคะแนน

เฉลี่ยเท่ากัน คือ ๔.๒๔

๕. สภามหาวิทยาลัยดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

หัวข้อที่ ๕.๑๑ ในรอบปีที่ผ่านมาในภาพรวมการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ

สภามหาวิทยาลัยมีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลมากน้อยเพียงใด

ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ๔.๔๗

หัวข้อที่ ๕.๓ ในรอบปีที่ผ่านมากรรมการสภามหาวิทยาลัยใช้หลักการตอบสนองใน

การให้บริการภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความ

ไว้วางใจ รวมทั้งตอบสนองความคาดหวังหรือ ความต้องการของ

ผู้รับบริการ (Responsiveness) ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ๓.๘๘

มติที่ประชุม

เห็นชอบสรุปผลการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

๔.๔.๔ สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา

กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอที่ประชุม ตามที่สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ (วาระพิเศษ) เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๔.๔.๒ การประเมินความพึงพอใจของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานสภาได้มีมติเห็นชอบ แบบประเมินความพึงพอใจของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัย และดำเนินการประเมินต่อไป

ฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดส่งแบบประเมินความพึงพอใจของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยแล้ว จำนวน ๒๒ ชุด (ตามจำนวนคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี) และได้ตอบรับแบบประเมินของสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีฯ กลับคืนมา จำนวน ๑๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๒๗ โดยสรุปผลการประเมินความพึงพอใจของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ดังนี้

๑. ด้านบริหารงานทั่วไป

หัวข้อที่ ๑.๖ การจัดทำเอกสารเพื่อจ่ายค่าเบี้ยประชุม ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ๔.๗๖
หัวข้อที่ ๑.๔ การประสานงานการบรรยายพิเศษอื่นๆ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ๓.๕๓

๒. ด้านการทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

หัวข้อที่ ๒.๑ ประสานงานการเชิญประชุมสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งการจัดส่งเอกสารการประชุมล่วงหน้า และหัวข้อที่ ๒.๔ การจัดเตรียมความพร้อมให้การประชุมสภามหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน คือ ๔.๒๔

หัวข้อที่ ๒.๖ ความถูกต้องของการจดยางงานมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ๓.๖๕

๓. ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์

หัวข้อที่ ๓.๑ การทำหน้าที่ประสานและติดตามการนำนโยบายหรือยุทธศาสตร์ของสภามหาวิทยาลัยไปสู่การปฏิบัติ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย คือ ๓.๘๒

๔. ด้านพัฒนากิจการสภามหาวิทยาลัย

หัวข้อที่ ๔.๒ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ภารกิจของสภามหาวิทยาลัย ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ๓.๗๑

หัวข้อที่ ๔.๑ การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย/มติของสภามหาวิทยาลัย ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ๓.๔๑

/มติที่ประชุม...

มติที่ประชุม เห็นชอบสรุปผลการประเมินความพึงพอใจของกรรมการ สภามหาวิทยาลัยที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

๔.๔.๕ รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของคณะเกษตรศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์และ การสาธารณสุข สำนักวิทยบริการ และสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา

นำเสนอที่ประชุม ตามที่มติสภามหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้กองแผนงานติดตามผลการดำเนินงานของคณะ/- สำนัก/วิทยาลัย โดยนำเสนอในรายงานประจำปีของหน่วยงาน ตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย

กองแผนงานจึงขอนำเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของคณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข สำนักวิทยบริการ และสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย โดยวัตถุประสงค์ในการจัดทำเพื่อประกอบการประเมิน ผลการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของคณะ/สำนัก/- วิทยาลัย โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญดังนี้

๑. ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของหน่วยงาน ประกอบด้วย ประวัติความเป็นมาของหน่วยงาน การแบ่งส่วนราชการ คณะผู้บริหารของคณะ และคณะกรรมการด้านต่างๆ
๒. ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงานในภาพรวมของคณะ/สำนัก/วิทยาลัย ประกอบด้วยผลการดำเนินงาน ตามแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัย (ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ตามกลยุทธ์ที่ ๑ – ๗ ผลงาน นักศึกษาดีเด่น และผลงานบุคลากรที่ได้รับรางวัล
๓. ส่วนที่ ๓ สารสนเทศของคณะ/สำนัก/วิทยาลัย

มติที่ประชุม เห็นชอบรายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะบริหารศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข สำนักวิทยบริการ และสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

๑. รายงานประจำปีของแต่ละคณะ/หน่วยงาน ควรมีรูปแบบเดียวกัน
๒. ควรมีรายงานด้านแหล่งเรียนรู้ของคณะ/หน่วยงาน นอกเหนือจากแหล่งเรียนรู้ใน ภาพรวมของสำนักวิทยบริการ และควรรายงานด้านการพัฒนาและจัดหาแหล่งเรียนรู้ดังกล่าว โดยเปรียบเทียบกับปีงบประมาณที่ผ่านมา
๓. สำนักวิทยบริการควรมีการพัฒนา ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ต่อทรัพยากรที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนและงานวิจัย ให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น และไม่ควรถ่ำกว่าระดับ ๔
๔. รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ สถิติการใช้เทคโนโลยีของคณะเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเกษตรศาสตร์ มีความแตกต่างกัน ค่อนข้างมาก ควรมีการรายงานในประเด็นดังกล่าวให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

**๔.๔.๖ แก้ไขระเบียบสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการเลือกตั้ง
กรรมการสภาอาจารย์และอนุกรรมการสภาอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
ข้อ ๗ และ ข้อ ๘**

รองศาสตราจารย์สัมพันธ์ มุลสาร ประธานสภาอาจารย์ นำเสนอที่ประชุม ด้วย
ระเบียบสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการสภาอาจารย์และอนุกรรมการ
สภาอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗ และ ข้อ ๘ กำหนดไว้ว่า

ข้อ ๗ คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาอาจารย์ คือข้าราชการ หรือ
พนักงานมหาวิทยาลัย ที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
ในสังกัดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และผ่านการปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ทั้งนี้ มิได้เป็นผู้บริหาร
มหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยสภาอาจารย์ ข้อ ๔ และ**ไม่อยู่ในระหว่างถูก
ตั้งกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยร้ายแรง และไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง** ข้อ ๘ คุณสมบัติของ
อนุกรรมการสภาอาจารย์ คือเป็นบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นข้าราชการ สาย ข, ค พนักงานมหาวิทยาลัย และ
ลูกจ้างประจำ ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๖ เดือน และ**ไม่อยู่ในระหว่างถูกต้องกรรมการสอบสวน
ความผิดทางวินัยร้ายแรง และไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง** อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติ ระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕๐ กำหนดไว้ว่า ข้อ ๕๐ ในระหว่างการสอบสวน จะนำ
เหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระหนาบสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่
ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

นอกจากนี้ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยสภาอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่มีข้อใด
ที่ระบุคุณสมบัติของผู้สมัครในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ “**ไม่อยู่ในระหว่างถูกต้องกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย
ร้ายแรง**” ไว้แต่อย่างใด ดังนั้น ระเบียบดังกล่าวจึงเป็นระเบียบที่ขัดแย้งกับ พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕๐ อย่างชัดเจน จึงขอเรียนที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเพื่อโปรด
พิจารณา

๑. เสนอให้แก้ไข ระเบียบสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการเลือกตั้งกรรมการสภา
อาจารย์และอนุกรรมการสภาอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยตัดข้อความ “**และไม่อยู่ในระหว่างถูกต้องกรรมการ
สอบสวนความผิดทางวินัยร้ายแรง**” ในข้อ ๗ และข้อ ๘ ออก เพื่อไม่ให้ระเบียบนี้ขัดกับกฎหมายอื่น เช่น
พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕๐

๒. ให้ชะลอการดำเนินการเลือกตั้งกรรมการสภาอาจารย์และอนุกรรมการสภาอาจารย์
ตามประกาศประกาศคณะกรรมการดำเนินการเลือกตั้งกรรมการสภาอาจารย์และอนุกรรมการสภาอาจารย์
เรื่อง รับสมัครเลือกตั้งเป็นกรรมการและอนุกรรมการสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประกาศ ณ วันที่ ๒๔
มิถุนายน ๒๕๕๖ ไว้ก่อน จนกว่าการแก้ไขระเบียบดังกล่าวจะแล้วเสร็จ

มติที่ประชุม (๑) ให้ประธานสภาอาจารย์ดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุไว้ใน
ข้อบังคับสภาอาจารย์ ในการเสนอขอแก้ไขระเบียบสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ว่าด้วยการเลือกตั้ง
กรรมการสภาอาจารย์และอนุกรรมการสภาอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

/ (๒) มอบอธิการบดี...

(๒) มอบอธิการบดีดำเนินการตรวจสอบว่าข้อบังคับดังกล่าวขัดต่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๐ หรือไม่

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

-

ระเบียบวาระที่ ๖ วาระลับ

๖.๑ รายงานการทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการ

๖.๒ ขออนุมัติแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ทั้งนี้ รายละเอียดและมติที่ประชุมปรากฏตามรายงานการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ (ลับ)

การประชุมสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ กำหนดในวันเสาร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๓๐ น

.....
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ)
 รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา
 กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
 ผู้จัดรายงานการประชุม
 และผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

ที่ประชุมได้รับรองรายงานนี้แล้ว ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครั้งที่ ๘/๒๕๕๖

.....
 (ศาสตราจารย์พิเศษจอมจิน จันทรสกุล)
 นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
 ประธานที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย